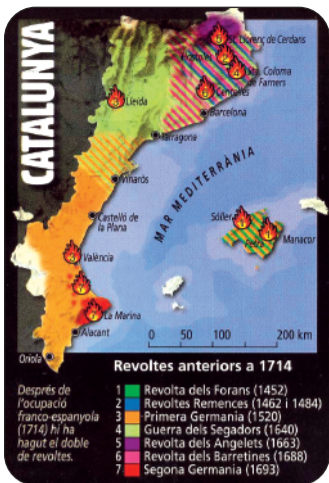

L'Estel
Bellavista,44
07240 Sant Joan

Telèfon
971 85 85 80
657 012 568

L'ESTEL

www.racocatala.com/esteldemallorca
E MAIL estel@premsaforana.cat

AMB EL PATROCINI DE

A.P.P.E.C
ASSOCIACIÓ
DE PUBLICACIONS
PERIÒDIQUES
EN CATALÀ

ANY XXVIII. NÚMERO 655

15 DE JULIOL DEL 2009

PREU: 2 €

Actualitat Ignatius J. Reilly (26/06/2009)

Farrah ens ha deixat

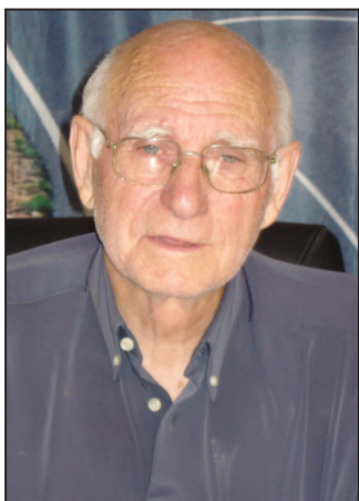

Ahir va morir, als seixanta-dos anys d'edat, Farrah Fawcett Majors. L'actriu nord-americana coneguda sobretot pel seu paper a la sèrie televisiva *Els àngels de Charlie*, va ser una icona eròtica dels anys 70, gràcies a la seva cabellera rossa i una figura que no passava desapercebuda pels televidents d'aquella època. Fawcett va aparèixer en nombroses pel·lícules, entre les quals *Saturno 3*, *Els bojós de Cannonball* o *El dr.T i les dones*. Va tenir una relació sentimental de llarga durada amb el també actor Ryan O'Neal, per cert bastant més lleig que ella.

Descansi en pau.

C I U T A T D E M A L L O R C A

Fa 40 anys que n'Antoni Salom de ca'n Pa amb Oli va fundar l'empresa Motos Salom, amb botigues i tallers al carrer Jeroni Pou, Tomàs Fortesa i Manel Guasp de Ciutat. És concessionari oficial YAMAHA. 971462686

Fa dos mesos que en Diego Luque regenta la Taverna del Cafre al carrer Henry Dunant,54 de Ciutat. Despatxa els plats combinats a 5'50. Mòbil 661 083 961

Fa 7 anys que en Sebastià Fernández és el president de l'Associació Gent Gran Tinent Oyaga que està al carrer Tinent Ferrà Fiol,55 de Ciutat. 971 298 500

Fa 3 mesos que na Francesca Garcias ha obert la botiga FG Vintage de moda de segona ma al carrer Miquel Capllonch,32 de Ciutat. Vestits de festa, de núvia, de primera comunió...971 761 609

Fa un any i mig que n'Enric Ponce regenta el Bar 4 Tapes al Parc de ses Fonts, carrer Jaume Vidal Alcover,5 de Ciutat. Despatxa les millors tapes de la barriada. 871957818

LA REVISTA DELS EMPRESARIS

ALEXANDRE PINEDA I
FORTUNY

L'acte de l'exacció d'impostos, és el fet d'exigir-los a punta d'espasa o de decret, com a cobrament injust per abús de poder. La capital de la metròpoli que ens és Madrid, no ha crescut orgànicament, ho ha fet al llarg de decennis (trenta), amb tota mena de violències guerres polítiques i jurídiques. Amb l'empenta tecnològica i de les aparences democràtiques dels últims trenta anys, ha assolit amb potència homogeneïtzadora i amb la contundència maquiavèlica de la maquinària de l'estat, uns avantatges imparables per a ells en detriment de tota la perifèria catalana. L'empobriment català, ens ve catapultat per l'ensorrament per dalt, a Catalunya fa temps que les grans fortunes ens són desertores, les elits econòmiques catalanes s'han venut amb tot el seu bagatge a les intencions del regne espanyol. Aquesta venda transacció a canvi del no res, també comporta el regal afegit de la despersonalització, la subordinació fins a la desaparició de tots els trets d'identitat.

La violència estesa i persistent ve d'avior, d'antic, hi ha un gran gruix social que no en són conscients, no en són per immersió massiva al mimetisme de la cultura endegada pel poder, s'han integrat al'espanyolisme. El poder ejecta perversitat, ho fa amb tota mena de mitjans; en primer ordre les televisions, que ens porta a la perillosa ignorància sincera de les condicions socials de feblesa, que

ens situa en una credulitat subjectiva, amorfa, d'evident subjecció piramidal i colossal als poders. Tanmateix, haurien de reconèixer l'estupidesa obsessiva de tot aquell que exerceix d'amo. Cal dir-li a l'amo que el temps de lliure albir se'ls acaba, amb justícia per la conscienciació progressiva del poble explotat. S'atansa la rebel·lia democràtica. És una evidència aquest és un fet universal, és ingènit, connatural en l'espècie i en l'organització social i política de qui es vol alliberar. Aquesta consciència ens ha de salvar a totes les nacions i per extensió al món en tota la seva globalitat. Si ens situem al regne espanyol, veiem com a signes de caducitat i de real podriments moral el lluíment desacomplexat, cada vegada més trist de la secular Espanya integrista, sempre visceralment hostil contra les vel·leïtats diferencials, en definitiva no admet la llibertat d'altri, ho sigui no la permet. Aquí rau i n'està concentrada la seva debilitat conceptual. Per Catalunya la consecució d'una democràcia de major qualitat, amb plens recursos polítics i econòmics, conté tot el seu valor ontològic: el donar resposta a la pregunta del que som i serem, i sens dubte del que volem ser.

Petits escenaris dels danys directes de les relacions amb l'estat, sense resposta democràtica. Els afers econòmics, són la mare, figura central, on es generen els altres béns d'una societat culta i benestant, sempre que hi hagi bon govern. Anem de mal borràs, ens malmetem en tots els vessants quan la sagnia econòmica d'Espanya envers els catalans augmenta, l'any 2008 els dèficits han superat els 3.000 euros per cada un

de nosaltres i any, encara que sigui un colon, pel sol fet de viure a les terres trepitjades. Aquesta suma és un real atracament, el nostre decreixement ens porta a tenir una renda per càpita per sota de Melilla. La gestió aeroportuària un altre engany, els negocis transoceànics resten centralitzats a Barajas. El TGV, imprescindible pel creixement del País Valencià i el Principat, hauria de fer el recorregut de mercaderies i passatgers d'Alacant a Barcelona, per arribar a la Lombardia i Alemanya, resta amb més de vint anys de retard, ni està projectat, sempre escanyant més i millor a Catalunya, com expressió de l'extremisme nacionalista fàctic i verbal. En èpoques que prediquen privatitzacions, cedeixen l'elèctrica Endesa a una empresa pública italiana, abans que a Gas Natural, perquè la consideren "massa" catalana. Tot una suma de despropòsits, d'una irracionalitat extrema i d'un egocentrisme exacerbat.

Tanmateix la nostra sincronia amb el món desenvolupat, amb els homes i dones de la nova il·lustració emergent, aquesta ben nodrida per les inquietuds socials a través de les capacitats intel·lectuals, dels avenços científics en plena concòrdia amb la societat gràcies a les implicacions de cada una de les persones que hi treballen, aquesta és la força guanyadora de la saviesa, enriquint els afers evolutius de la humanitat no es pot prescindir de l'esfera de la intel·ligència, imbricada de ple i condicionant positiu de l'evolució; deixant enrere els mediocres. Hi ha dos camins, la bifurcació dels il·lustrats i la dels negats, aquesta és la dicotomia, en el segon apartat resten enfan-

gats tots els homes públics -gairebé. Detallo el gairebé: ara i aquí lliuro d'aquesta subdivisió a tots aquells i aquelles que estan en llocs de poc poder, com a petits pobles, alcaldies o regidories immersos amb un munt de feina i de responsabilitats ben executades, i una minsa remuneració, tinguin doncs, tots els d'aquest apartat el meu aplaudiment i agraïment, són els únics que estan exercint de demòcrates públics.

Hi ha històricament indústries vetades pel franquisme a Catalunya: l'aeronàutica, amb ella els estudis d'enginyeria de la mateixa activitat, les línies aèries intercontinentals, els dits "hub" que són les connexions internacionals transoceàniques, tot açò malgrat les promeses -sempre mentides- del Zapatero que ja ho veiem actua com el dictador esmentat, m'ho ha recordat el dia que va inaugurar a Barcelona l'aeroport la terminal T1, tant moderna, i que ha costat el doble del que havien pressupostat, ha saltat de 650 milions d'euros a 1.300 milions, sembla una fotesa emperò és una fortuna manllevada als contribuents, les lògiques connexions amb tren i metro van per llarg. Dels cobraments injustos per abús de poder, dites exaccions, hem de passar a dissenyar la manera de boicotejar els pagaments d'on l'estat es nodreix i nosaltres en restem famolencs, no podem endegar cap política industrial, ni turística de futur sense malmetre els nostres paisatges i la nostra política sostenible en tots els àmbits. Sense oblidar mai la imprescindible justícia del benestar de la societat en tots els vessants, que representa la vida, i totes les contingències diàries.

Ens hem d'alliberar d'aquestes càrregues: eximir-nos-en!. S'acumulen les circumstàncies per organitzar-nos socialment per alliberar-nos d'impostos injustos. El com ho farem és tota una estratègia que primer passa per el convenciment de la nostra causa, el nostre poder ètic, i la nostra disposició i força. Ningú s'eximeix de les escomeses d'una societat fortament jerarquitzada per la intervenció d'àngels benefactors -no n'hi ha- no podem ser messiànics, hem de saber trobar a peu de terra, el com defensar-nos de les envestides de l'estat espanyol que és el depredador principal; enlloc del món occidental es donem les condicions d'espoli fiscal que es donen a les Illes Balears, Catalunya i el País Valencià amb percentatges triplicats a les cauteles econòmiques, per no empobrir fins l'ofec definitiu els sotmesos, aquesta "solidaritat obligada" no pot superar mai el quatre per cent del PIB, a les tres nacions esmentades acabo d'escriure-ho, ho superen a bastament, i a les Balears arriben a superar el triple. Aquests atacs furiosos del nacionalisme del regne espanyol, no tenen cap altre objectiu que el subordinar-nos situant-nos a nivell de simple colònia de la que poden malversar tots els actius i patrimonis, aquest és el tracte que ens infereixen i el pacte dels dos grans partits polítics nacionalistes, per portar-nos fins a la desaparició. Ho denunciem també des del Cercle d'Estudis Sobiranistes encapçalat per l'Alfons López Tena. Tots aquests gravàmens ens els hem de treure de sobre, sinó volem convertir-nos en un paisatge malmès i embrutit, davall la bota imperial espanyola.

La guerra de la piscina

Per al mentider i pocavergonya ZP Marbella no és la Costa dels Pins

Antonio Banderas té una casa il·legal amb piscina davant la mar, a Marbella, que adquirí a la difunta Encarna Sánchez. Després de molt pledejar, l'actor ha de cedir a l'Ajuntament tota la franja de terreny que té davant la piscina, i amb l'aplicació de la llei de Cos-

tes es queda sense platja "privada" perquè l'Estat recupera la servitud de trànsit. Això és el que explicava ahir El País, que és d'on hem extret la foto superior. Queda clar que ni l'artista ni l'esplendorosa Melanie Griffith no tenen la influència dels potentats que estiu-

gen a primer a línia de la Costa dels Pins, amb Pedro J. Ramírez al capdavant.

Reproduït de
www.dbalears.cat

BERNAT JOAN I MARÍ

Cooperació al desenvolupament: negociar per millorar

Existeix una simbiosi, de vegades molt sorprenent, entre al·lèrgics al sistema capitalista i persones que consideren que cal treballar per millorar les condicions de vida als països en vies de desenvolupament. D'alguna manera, en el subtext d'aquesta actitud, hi trobam la idea que els mals del món en vies de desenvolupament procedeixen, fonamentalment, del fet que a la nostra part del món s'ha imposat el sistema de mercat lliure. Vénen a dir que, si el món Occidental i l'antic bloc de l'Est haguessin convergit en una "economia socialista", avui dia el tercer món viuria millor i seria indestriable del primer. No cal dir que estic absolutament d'acord amb la segona part de la sentència, però no puc estar-hi, de cap de les maneres, amb la primera. Sense el mercat lliure, sense la competèn-

cia, sense l'al·licent de la competitivitat, avui tot el món s'hauria nivellat a la baixa, i, evidentíssimament, hi hauria molts més pobres, molta més fam i molta més misèria pertot arreu.

Bona part dels prejudicis que poguéu tenir enfront de la globalització, em varen caure per terra, absolutament pulveritzats, en les anades a l'Àfrica per motius de feina a l'ACP-EU. Sentir de primera veu, directament pels afectats, a la gent de Mali o de Kènia, de Burkina-Faso i del Camerum, d'Angola i de Rwanda, que volien poder participar en igualtat de condicions en el mercat global, i que aquest constituïa una sortida per a les seues aspiracions va ser d'allò més clarificador. I escoltar les queixes contra el proteccionisme europeu, i contra el concepte d'ajuda enfront del de lliure competència, també. Els països en vies de desenvolupament no volen de nosaltres que mantenguem

aquest paternalisme nefast que ens ha caracteritzat històricament, ni que facem "bonisme" envers ells, sinó que competim amb ells, però que també els permetem participar lliurement en la competició pel mercat (dins el mercat global).

La cooperació al desenvolupament hauria de constituir, bàsicament, a establir negocis en comú. L'ésser humà és egoïsta per naturalesa. I això no vol dir que sigui dolent. Més val coordinar dos egoïsmes que no aixafar algú amb l'excusa que li estàs fent un favor. També s'ha de tenir en compte que la resta del món no vol la nostra ajuda, sinó la lliure concurrència, i la possibilitat de fer negocis amb nosaltres.

Escric tot això perquè la imatge que se'n té sol ser brutalment distorsionada, i no s'ajusta per res a una mínima lògica causa-efecte. I ho escric, també, pensant en el traspàs d'aquesta gran personalitat de

la cooperació al desenvolupament que ha estat Vincent Ferrer (entre parèntesis: de petit, a casa seua, li devien dir "Vicenç", oficialment, els seus documents deien "Vicente", però la làpida de la seua tomba, que supòs que deu reflectir clarament la seua voluntat, no diu "Vicenç" ni "Vicente", sinó "Vincent", en anglès, tal com ell ho devia voler: i, ja se sap, cadascú es diu com vol dir-se, no com diuen els seus documents ni cap estat o poder polític). Ferrer va veure clarament que, per aconseguir millorar les condicions de vida a una de les parts més deprimides de l'Índia allò que calia era generar activitat econòmica, generar negoci, perquè la gent s'hi poguéu enganxar i la societat esdevingués més dinàmica. Així ho va preveure, va planificar en conseqüència, i, segons tot apunta, se'n va sortir bastant bé. Per això hi va haver més de cent mil persones que participaren, d'alguna

manera, dels seus honors fúnebres.

Per això també podem afirmar que han fet més per l'Àfrica els microcrèdits (fonamentalment els concedits a les dones) que no totes les donacions que s'hagin pogut fer ni tota l'activitat de cooperació que s'hagi pogut generar des de les ONG. El progrés, a l'Àfrica i a l'Índia, arreu del món, passa perquè es produeixi un eixamplament de les classes mitjanes (el contrari del que ara mateix està passant a Veneçuela), de manera que cada vegada siguin més les persones que puguin viure d'acord amb unes comoditats petit-burgeses. I per eixamplar les classes mitjanes fa falta crear activitat econòmica, generar negoci, afavorir els emprenedors i entrar a la competició que suposa el mercat. Si es pot competir dins el mercat global i exportar pertot arreu, encara millor.

QUIM GIBERT

psicòleg i coautor d'*Elogi de la transgressió*.

Alguns dels nostres avis segurament són coetanis d'aquells barcelonins que aixecaren barricades amb motiu dels *Fets d'Octubre* d'ara fa 70 anys, quan el president Companys va proclamar l'Estat Català, i de molts d'altres episodis d'una Catalunya revolucionària d'entreguerres. I és que el 6 d'octubre de 1934 hi ha gent que va arriscar la vida rere les llambordes enfrontant-se a un exèrcit regular, amb el balanç d'alguns morts (entre ells l'independentista català d'origen andalús Manuel González Alba).

Des d'aleshores ha plogut molt. Tant que els catalans

contemporanis som on som, segons el filòsof Josep Maria Terricabras, perquè estem massa preocupats per ser realistes, per ser oportuns, per agradar a tothom, perquè ningú no se'ns pugui ofendre: «El realisme polític acostuma a ser conservador i immobilista, és a dir, desmobilitzador» (dins el llibre *Pensem-hi un minut*).

La història ens ensenya que hi ha moltes maneres d'arriscar-se i de treballar perquè allò que no ens agrada experimenti modificacions, però aquest treball sempre implica córrer un risc. I arriscar-se vol dir sobretot afrontar angoixes (pelar-se els dits, sentir-se sol, rebre pressions, ser mal vist...) i tenir l'esma de no defallir.

Jorge Bucay relata que de menut els cirks li tenien el cor

robat. I dels animals, el seu preferit era l'elefant. L'escriptor argentí no arribava mai a entendre que malgrat tractar-se d'una bèstia tan grossa i forçada, sempre quedés fermada a una simple estaca un cop acabada funció. De més gran va constatar que l'elefant de circ no s'escapa perquè ha estat lligat a una estaca semblant des que era molt, molt petit: «L'elefantet va empènyer, va estirar i suar tractant d'alliberar-se. I, malgrat els seus esforços, no ho va aconseguir perquè aquella estaca era massa forta per a ell. Vaig imaginar que s'adormia esgotat i que, l'endemà ho tornava a provar, i l'endemà següent, i l'altre... Fins que, un dia, un dia terrible per a la seva història, l'animal va acceptar la seva impotència i es va res-

ignar al seu destí». Per Bucay aquell elefant enorme i poderós que ens deixa enlluernats en el circ no s'escapoleix d'una estrebada perquè quan tenia pocs mesos de vida va interioritzar enrabiat que era impossible: «I el pitjor és que mai més ha tornat a qüestionar-se seriosament aquell record. Mai, mai més va tornar a posar a prova la seva força...» (dins el llibre *Escolta'm*).

Risc i angoixa són carn i ungla. L'angoixa no s'atura si les persones no ens aturem a l'hora d'impulsar desafiaments que ens facin més lliures tant personalment com col·lectivament. Qui en aquests casos es debat entre el risc i l'angoixa és que s'esforça per créixer humanament. I ens aniria com l'anell al dit que cada persona

que madura en aquest sentit esdevingués un agent propagador, el detonant d'una reacció en cadena que definitivament encarés els Països Catalans en el camí directe cap a la seva independència. Per al pensador Raimon Pànikkar, «en la possibilitat hi ha un poder. Aquest poder és l'origen de l'angoixa (...) Hem de reviuir l'angoixa com la companya de l'esperança i la precursora de la llibertat» (dins el llibre *L'home i la seva por*).

Malaguanyada la potencia d'aquells que no la fan servir. No donar sortida a les potencialitats d'un mateix és truncar el propi destí. I d'aquí a fer com els elefants dels dibuixos animats que fugen esperitats dels ratolins només hi ha un pas.

Els elefants (estacats) són contagiosos

El genocidi a Sudan

<http://www.ushmm.org/googleearth/projects/darfur/>

“A nazi/genocida muerto, nazi/genocida puesto”: Ens amenacen amb l'assassinat en massa com si no res, en manis legals, per ex. aquesta de Londres:

<http://www.youtube.com/watch?v=axgyrBB31Y>

<http://www.youtube.com/watch?v=vypKSWH1nKA&mode=related&search=>

Mass Media silences are very suspicious. Islamist Genocide in Sudan, nearly 3 millions of people along 30 years of war and « has been so much reported at TVs and by “AntiZionist” protesters »: <http://www.ushmm.org/googleearth/projects/darfur/>

Oriana Falaci about Antisemitism 2002: <http://www.nuij.nl/oriana-falaci-over-antisemitisme-2002.4438757.lynkx>

A més de les grans massacres del terrorisme islamista, hi ha un panorama desolador previ que dels quals els mèdia no solen parlar-ne (com tampoc no parlen de la kaleboroka blavera).

L'ONU hauria d'haver-hi intervingut ja fa molt contra eixos violadors dels drets humans, però no ho ha fet i han crescut. El resultat és que ara amenacen tot el món i també a nosaltres:

A Indonèsia fa molts anys que un exèrcit musulmà crema esglésies i pagodes, ocupa illes nomusulmanes a punta de metrallera obligant-los “a la conversió” i realitza genocidis (el de Timor és el més conegut, però la cosa continua).

Al Sudan hi ha esclavisme (en ràtzies fan presoners i els revenen a 30 euros “la peça”) i un genocidi i procés d'arabització contra la població aborígen negra (cristiana i animista) del Sud que dura quasi 3 dècades. Fa poca es va viure un darrer episodi escandalós de genocidi, amb l'assassinat en massa, per part d'“incontrolats” islamistes vinculats al govern (islamista), de milers de negres cristians del Sud, i el desplaçament de cents de milers de persones.

A Pakistan han arribat a cremar pobles cristians sencers.

A Iran la majoria de la població vol un canvi polític, però els aiatol·lahs mantenen la dictadura islàmica (fa uns anys van segrestar i assassinar líders cristians), importar Bíblies està prohibit, etc.

A Egipte fa molts segles que hi ha una campanya per a l'arabització-islamització de la població indígena copta (primitius egipcis monofisites, és a dir, cristians). Els coptes viuen als femers i als barris més deprimits, enmig la discrimi-

nació, el racisme i la pobresa. Bastir esglésies està pràcticament prohibit i han de fer els cultes en antics panteons de cementiris abandonats.

A Turquia hi ha encara genocidi contra els kurds, un govern militar a l'ombra (Istanbul i d'altres llocs) estan plens de soldats sempre pertot arreu). Després de la 1ª Guerra Mundial els turcs assassinaren en massa uns dos milions d'armenis cristians.

A Algèria els terroristes islamistes han assassinat milers de persones civils, pobles en massa, sobretot berbers, durant els darrers 10 anys (encara que ara la situació està millorant). -Tunísia o Líbia són dictadures policíiques que juguen la carta del Tercer-mundisme demagògic. Obviament són confessionals i qual-sevol culte o propaganda no musulmana estan penat.

A Filipines també hi ha guerrilla islamista que es dedica sistemàticament a segrestar gent.

Iraq i Iran també van protagonitzar dur genocidis contra els kurds en els anys 80.

Etc. etc....

A “Hitler: La Conspiración de las Tinieblas”, d'en Trevor Ravenscroft podem llegir que Hitler feu ús de màgia negra per arribar al poder. Els nazis i els arabomusulmans havien col·lab-

orat, però el que no sabia és que Hitler sentís tanta simpatia per l'Islam. Segons Hitler, en un discurs de 1942, hauria estat bo que els musulmans no haguessin estat derrotats a Poitiers pels francs, car així els germànics s'haurien fer musulmans, que és una religió on els herois militars són premiats. Segons Hitler, si els alemanys haguessin estat musulmans en comptes de cristians, haurien dominat el món. Curiós: Hitler era antisemina, promusulmà, lluità contra els USA...

Un amic meu que ha treballat molts anys per a ONGs d'immigrants em contava: “L'altre dia estava prenent cafè amb tres musulmans, dos de Sebta i un altre de Melilia; un dels sebtins, només asseure's a la cadira, exclamà “Merda de jueus!” (portava El País, on en portada venia el conflicte àraboisraelià. El poble àrab és pregonament antisemita i antisionista. Recentment un andalus musulmà em digué que acabaria simpatitzant amb Hitler. No sé pas per què els esquerrans catalans i andalusos tenen tanta simpatia pels àrabs, d'on ve això?, no ho entenc, si els àrabs solen tenir simpaties pronazis”. La cosa no és tan estranya perquè en l'Alcorà hi ha severes advertències contra cristians i jueus, que estrictament, segons el Pensament Políticament Correcte, podríem qualificar

d'incitació a l'odi i la intolerància i de racisme, així com de clixés i estereotips fòbics.

Haurieu de meditar que només es preocupeu quan les víctimes són àrabs o musulmanes, però no quan els àrabomusulmans són els botxins (com contra els de Dafur, kurds, igbos, berbers, minories nacionals, religioses, sexuals, etc.). És comprensible que la gent s'especialitzi en algun tema (per ex.: solidaritat amb Palestina), però és xocant, per no dir sospitosos que sempre les víctimes siguin àrabomusulmanes i mai no siguin les víctimes dels àrabomusulmans. Sincerament, i sense ganes de fastiguejar: us ho hauríeu de pensar i veure que això no és just.

Per ex., al sud i oest de Sudan hi ha milions de desplaçats de minories ètniques i religioses, assetjades pel govern islamista que pretén un genocidi per raons econòmiques (petroli) i d'integrisme religiós. Hi ha hagut cents de milers de morts per fam, malalties, guerra... Molts segrestos i violacions de dones. La tracta d'esclaus hi és moneda corrent encara (fomentada pel govern islamista de Khartoum). En definitiva hi ha hagut més víctimes que a Palestina i fins i tot que a l'Iraq i vosaltres no en dieu ni mu.

Freedom for Gilad: <http://dogood.aish.com/gilad/>

S'anul·la el concert neonazi d'aquest cap de setmana a Calvià

Gràcies a la mobilització popular

El concert neonazi que hi havia programat per aquest dissabte a Punta Balena (Calvià) ha estat cancel·lat. Antifeixistes de Mallorca ha comunicat que l'anul·lació del concert és deguda a la pressió dels mitjans de comunicació, de diferents membres de l'equip governamental i de la tasca organitzativa de l'associació a banda del rebuig general de la societat cap a actes d'apologia al genocidi, la xenofòbia i el feixisme.

Feixisme, antifeixistes

El concert havia de tenir lloc al Bar Robin Hood del número 12 de l'Avinguda de Magaluf. Aquest local té una capacitat per a unes 200 persones i està gestionat per una persona anglosaxona que sosté les mateixes tesis del concert: el racisme, la xenofòbia i l'ideari hitleria. L'acte estava organitzat per un col·lectiu ‘fantasma’ com és Skinheads Palma darrera del qual s'hi amaguen persones d'ideologia ultradretana: gent molt propera o

directament vinculada amb els ‘Supporters Mallorca’, els hooligans del RCD Mallorca. Així mateix, també són evidents els contactes amb

Democràcia Nacional, partit d'extrema dreta que es va manifestar a la convocatòria espanyolista del Círculo Balear, segons informa Antifeixistes.org.

Antifeixistes Mallorca ha aprofitat el comunicat per criticar l'actuació del cap de la Delegació del Govern espanyol, Ramón Socias, qui “no ha denunciat l'acte fins que ha rebut una considerable pressió mediàtica, tot i que té al seu abast la informació de les forces de seguretat espany-

oles respecte als moviments dels grups radicals nazi-feixistes”. El col·lectiu també demana el recolzament de les institucions per criminalitzar i evitar sistemàticament actes d'aquesta naturalesa i eliminar radicalment tot tipus de tolerància cap als ideòlegs de l'ultradreta. “Esperem que l'equip de govern sigui coherent amb el que diu i conseqüent mitjançant les seves accions i no deixi que fets com aquets puguin tornar a plantejar-se”, afegeixen.

Nous catalanoparlants que s'organitzen

Vivim en una comunitat lingüística minoritzada (la més potent de les minoritzades, com a mínim a Europa; però minoritzada a fi de comptes), amb una llengua (el català) que, malgrat ser parlada per més de nou milions de persones, no compleix totes les funcions socials que corresponen a una llengua plenament normalitzada. Que el català sigui una de les llengües mitjanes d'Europa no implica, per exemple, que el tinguem garantit a la Justícia, o a la Sanitat, o que se'ns hi atengui, amb una mínima seguretat, a la comissaria o a l'empresa privada.

Vivim, així mateix, a diverses comunitats autònomes que han rebut, durant aquests darrers seixanta anys, una quantitat extraordinària de nous nadius. En una primera tongada, la majoria procedien d'Espanya i eren hispanoparlants. Avui en tenim d'arreu del món, i parlen devers tres-centes llengües diferents. La majoria de les persones que viuen entre nosaltres que no han nascut als Països Catalans, emperò, tenen l'espanyol com a primera llengua. Així mateix, l'espanyol (o castellà) és llengua oficial a les illes Balears, Catalunya i el País Valencià, en tant que llengua oficial de l'estat (fet que complica encara més la integració dels no catalanoparlants dins la nostra societat).

El manteniment del supremacisme nacionalista a l'Estat espanyol (em referesc, naturalment, al domini de la nacionalitat castellana per sobre de les altres tres nacionalitats) passa per la descohesió, en la mesura en què sigui possible, de la societat catalana / valenciana / balear. En la mesura en què la nostra societat romanguí dividida, posem per cas, per qüestió de llengua, el supremacisme nacionalista espanyol tindrà la partida guanyada. Si aconseguim desfer la descohesió dins la nostra societat, la divisió interna, aconseguirem també, amb molta més facilitat, acabar amb el supremacisme nacionalista.

Per això hi ha tant d'interès, en determinats mitjans polítics i mediàtics espanyols, per fer d'altaveu a qualsevol castellanoparlant que consideri que algun dels seus suposats drets han estat vulnerats. Fins i tot s'actua sense cap mena d'escrúpols utilitzant infants per a aquesta finalitat, o cercant amb una mena de ràdars socials de gran eficàcia qualsevol rebotat o ressentit con-

tra les institucions pròpies per escampar les seues reivindicacions pertot arreu. Al'època de la República, ja es va assajar –no amb tanta virulència com ara, per cert – l'estratègia d'utilitzar els forasters contra l'autonomia de Catalunya. Com que aleshores liderava el desori Alejandro Lerroux, fins i tot d'aquesta estratègia se n'ha dit lerrouxisme. Avui, malauradament, el lerrouxisme torna a la càrrega, amb la intenció de descohesionar tant com sigui possible la nostra societat.

Resulta evidentment molt greu que els lerrouxistes parlin per tots els castellanoparlants (o, de vegades, fins i tot per tots els no catalanoparlants). Com si tothom que no és catalanoparlant d'origen hagués d'estar en contra de la normalització de l'ús de la llengua catalana.

Davant aquesta més que evident falta de respecte, ja hi comença a haver sectors importants de castellanoparlants (i d'altres no catalanoparlants) d'origen que reclamen respecte i que fan sentir la seua veu. Aquest cap de setmana passat s'ha presentat a Eivissa –de la mà de l'Ateneu Popular d'Eivissa, a qui hem de donar la benvinguda dins la societat pitiusa – l'associació Amb Veu Pròpia. Aquesta associació és formada per nous catalanoparlants (és a dir, gent que ha après català de gran, com a conseqüència d'una decisió pròpia) que no accepten de cap de les maneres que l'anticatalanisme usurpi la seua veu. La gent d'Amb Veu Pròpia estan a favor de la plena normalització de la llengua catalana, del seu ús habitual i de la seua defensa sense complexos ni autocensures. El català no és la llengua dels seus pares, ni ha sé't la seua primera llengua, però han decidit que sigui la llengua dels seus fills. Tenen diversos nuclis organitzats al Principat de Catalunya, i un a la ciutat de València.

Són l'expressió d'un col·lectiu, els nous catalanoparlants, amb unes característiques que, encegats per la desinformació ambient, podrien sorprendre'ns: per exemple, hi ha un trenta per cent dels ciutadans dels Països Catalans partidaris de la independència de la nostra nació que no tenen el català com a llengua materna. Queda clar, per tant, que aquells que clamen contra el català en nom dels castellanoparlants, sistemàticament, fan trampa.

Bernat Joan i Marí

Tema: PSOE + PP= forasters i antimallorquins

El 60% dels bascos rebutja el pacte PSOE-PP

Crònica - Madrid

Al govern espanyol li és ben igual el que pensen els bascos

Madrid - Divendres, 3 de juliol de 2009

L'últim euskobaròmetre, el sondeig que es fa periòdicament al País Basc, ha mostrat que el 60% de la població no està d'acord amb el pacte entre PSE i PP, i amb el consegüent govern de Patxi López. Que a una majoria social no li sembli bé l'opció controla l'executiu hauria de ser preocupant. És un signe de deslegitimació democràtica. Però al govern espanyol li és ben igual. Preguntada sobre aquestes dades, la resposta de la vicepresidenta primera, María Teresa Fernández de la Vega, és que "la investidura de Patxi López compta amb la legitimitat de les urnes". Dels números, sí. Però pel que es veu, a més de la meitat dels que posen la papereta a les urnes –o que podrien fer-ho– no els agrada. "Patxi López té quatre anys apassionants per endavant i no defraudarà les expectatives". La pregunta que, obligadament, ve al cap després de sentir aquests enuncis és: per a qui són apassionants i a qui no defraudarà? I la resposta, aplicant un mínim de lògica, apareix immediatament. A qui satisfarà el lehendakari socialista és al gruix d'habitants de l'Estat espanyol. No a la majoria de la societat basca. Una situació que, o bé pot augmentar la desafecció a Euskadi per la política, o donar més arguments als que aposten per la independència veient en funció de quines majories es decideixen els governs. No obstant això, les paraules de Fernández de la Vega no

produeixen estridència... a Madrid. Ja ho advertia el portaveu del PNB al Congrés, Josu Erkoreka, abans de les eleccions basques: "La pressió de la màquina mediàtica espanyola serà brutal".

I és que, des d'El País fins a La Razón, tots els diaris han presentant el pacte PSE-PP com la opció desitjada. Els articulistes n'han parlat d'una manera, tant abans de gestar-se com després, que qualsevol persona que desconegui la realitat basca podria acabar pensant que aquesta era la única opció democràtica. Encara més perversa ha estat la valoració del discurs i comportament del lehendakari López després de l'últim atemptat d'ETA.

Presentant-lo com el líder que combat de debò al terrorisme, s'ha intentat presentar el PNB com un partit simpatitzant amb el terrorisme. I més d'un membre d'aquesta formació fa anys que no dorm tranquil. Per tot plegat, les declaracions de la vicepresidenta són, a Espanya, la cosa més normal del món.

Reproduït de www.tribuna.cat

“Españoles todos”

<http://in.directe.cat/toni-fernandez/bloc/espanoles-todos>

España: un ídol per als idòlatres espanyols. Un ídol que cal foragitar: <http://blocs.mesvilaweb.cat/node/view/id/134988>

“(…) Quan l'Estat esdevé un ídol al qual es sacrifica tot el que nodreix la vida de les persones des d'instàncies més properes i naturals, la violència ho amara tot, i en primer lloc els escenaris de la vida quotidiana. Però quan amb aquesta violència de “baixa intensitat” no n'hi ha prou per subordinar aquelles deus socials de la vitalitat de les persones, aleshores aflora la violència operativa de l'Estat: l'aparell repressiu, des de les forces de seguretat i el poder judicial fins a l'exèrcit, que, com a ultima ratio, és la violència explícita i sense pal·liatius. (...)”

Joves de Mallorca per la Llengua

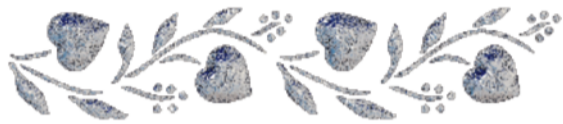
C. del Pare Bartomeu Pou, 31
07003, Palma
tel.: 971 723 299
fax: 971 719 385
info@jovesllengua.cat
www.jovesllengua.cat

“Si a algun de vosaltres li manca saviesa, que la demani a Déu, que a tots en dona generosament sense fer-ne retret, i li serà donada.

Però que demani amb fe, sense dubtar gens, perquè els qui dubten són com l'onatge del mar embravut i sacsejat quan hi bufa el vent.

Que no es pensi pas, aquest home, que podrà rebre res del Senyor: un home d'esperit indecís és inconstant en tot el que emprèn.” (Lletra de Jaume 1:5-8).

Difícil, dificultat, complicat, complexe

Recull a càrrec d'en

Ricard-Joan Colom

(Pot ser lliurement reproduït, si és en llengua catalana).

★ ALLÒ DIFÍCIL O NO FÀCIL:

-EN L'ESPIRITUALITAT

● “La fe no és una virtut fàcil, però, en l'ample món del viatge complet de l'home devers l'eternitat, la fe no sols és una gentil companya sinó també una guia essencial” (*“The Way”*, 6-1963, del Rev. Theodore Martin Hesburgh, *1917, clergue nordamericà).

● “Hi ha qui escruta la Bíblia però està lluny del coneixement de la veritat; ara bé, qui es priva de la Bíblia difícilment podrà adquirir un coneixement recte” (*Segon Discurs sobre els capítols del coneixement*, 50, Isaac de Nínive o el Siríac, s. VII, monjo nestorià i bisbe de Nínive, nasqué a l'actual Qatar).

● “Un parell de vegades treballa l'ocell que s'envisca, és a dir: l'una per a deslliurar-se'n i l'altra per a netejar-se'n. I d'un parell de maneres pena qui segueix el seu desig: l'una per deslliurar-se'n i, un pic alliberat, per porgar-se d'allò que se li envisca” (Juan de Yepes, *St. Joan de la Creu*, 1542-1591, místic castellà empresonat per la Inquisició, Andújar).

● “Els homes parlen de “trobar Déu”, però no qüestionen que sia difícil: està amagat al cau més fosc, al teu humà. Tu mateix ets una part d'Ell” (Christopher Morley, 1890-1957, escriptor nordamericà).

● “És clar que hi hagi d'haver-hi dificultats per a nosaltres en una revelació com la Bíblia. Si algú m'havia de passar un llibre que fos tan simple per a mi com la taula de multiplicació, i dir-me: “Això és la Paraula de Déu. Hi ha revelat la totalitat de la Seva voluntat i saviesa”, jo ho negaria amb el cap i diria, ‘No el puc creure; és massa fàcil per a ser una revelació perfecta de saviesa infinita’. Hi ha d'haver, en qualsevol revelació completa de la ment,

de la voluntat, del caràcter i de l'essència de Déu, coses difícils de copsar per al principiant; i els més assenyats i millors de tots nosaltres no som sinó principiants” (Reuber Archer Torrey, 1856-1928, evangelista, pastor i escriptor estatunidenc).

● “Mai no va ser fàcil l'aprenentatge de la virtut” (Lucius Anneus Sèneca, 4-2? a. de C.-65 d. de C., filòsof estoic beticoromà).

● “Molts diran: “Puc trobar Déu sense l'ajuda de la Bíblia, ni de l'església, ni dels ministres” Molt bé. Feu-lo, si podeu. L'Empresa Transbordadora no sentiria cap gelosia d'un home que hagués preferit nedar a Nova York. Deixeu que ho faci, si n'és capaç, i en parlarem a l'altra costa; però probablement intentar nedar seria la cosa que el portaria més ràpidament al vaixell. Així Déu no tindria cap gelosia d'un home que se n'anàs al cel sense l'ajut de la Bíblia, o de l'església, o dels pastors; però deixeu que ho intenti, i serà la manera més segura de fer-l'hi tornar per a demanar ajuda” (Henry Ward Beecher, 1813-1887, religiós congregacionista estatunidenc).

● “És molt difícil que una persona honrada i casta negui l'existència de Déu. Jesús ho va dir: «Benaureats els nets de cor perquè ells veuran Déu.»” (P. Rey, clergue jesuïta i autor catòlic).

- EN EL MATRIMONI, EN LES RELACIONS HOME-DONA

● “Ser dona és cosa terriblement difícil, i és que consisteix principalment a tractar amb homes” (Joseph Conrad, 1857-1924, pseudònim de Joséf Teodor Konrad Nalegz Korzeniowski, novel·lista anglès d'origen polonès).

JOSEPH CONRAD. E. JARDIEL PONCELA.

● “És més fàcil detenir un tren que aturar una dona, quan ambdós marxen decidits a descarrillar” (Enrique Jardiel Poncela, 1901-1952, escriptor humorista foraster).

● “És més fàcil de ser un amant que un marit per la simple raó que és més difícil ser divertit tots els dies que dir coses boniques de tant en tant” (*“La Fisiologia de Matrimoni”*, 1829, d'Honorat de Balzac, 1799-1850, novel·lista realista-romàntic, mig occità).

● “Un plaer segurament prou simple, esmorzar a soles amb el marit d'una, però com és d'estrany que els matrimonis puguin fer-ho mai” (Anne Morrow Lindbergh, de naixença Anne Spencer Morrow, 1906-2001, aviadora pionera i autora nordamericana).

● “Tots els matrimonis són feliços. És la convivència

posterior allò que és difícil” (Anònim).

● “Les dones que mereixen ser amades són inacessibles” (Jacques Chardonne, 1884-1968, escriptor francès).

● “Qui sap governar una dona, sap governar un Estat” (Honoré de Balzac, 1799-1850, escriptor francès).

● “El matrimoni no és l'amor esdevinguda institució, no és cap convenció per assegurar la procreació de fills lledesmes, no és cap cooperació econòmica ni cap contracte social; el matrimoni és un lligam espiritual lliurement acceptat i consentit, perquè la vida matrimonial, amb tots els entrebancs que duu implícits, no té sentit ni justificació sinó en tant que satisfà necessitats distintes de les anomenades naturals” (Hermann Alexander von Keyserling, 1880-1942, filòsof i científic alemany).

● “No suposis que la qui procura alleujar-te ara, viu tranquil·la entre les paraules senzilles i calmades que de vegades et fan bé. Sa vida pot tenir també molta tristesa i dificultat, que superin amb molt les teves. D'haver estat les coses altrament, ella mai no hauria sabut trobar aquestes paraules” (Rainer Maria Rilke, 1875-1925, considerat el major poeta alemany del s. XX).

● “Les dones accepten la part material de l'home amb molta més facilitat que no la seva part espiritual. Allò que més perjudicà Petrarca, als ulls de na Laura, van ser els seus sonets” (José Maria Eça de Queiroz, 1845-1900, novel·lista portuguès).

EÇA DE QUEIROZ. NOEL COWARD.

● “L'empresa més difícil entre un home i una dona és estimar-se sempre” (Noel Coward, 1899-1973, escriptor anglès).

-SABER ALGUNA COSA, ENTÈCNiques

● “Cada casa és un món i cada persona un misteri” (*“Aloma”*, 1936, de Mercè Rodoreda i Gurgui, 1908-1983, escriptora barcelonina).

● “Pensar és el treball més difícil que hi ha. Potser això fa que tan poques persones que el practiquin” (Henry Ford, 1863-1947, gran industrial estatunidenc, fundador de *Motor Ford* en 1903).

● “Allò últim que un bon escriptor adquireix és la plenitud d'expressions; el qui d'antuvi la té no arribarà mai a bon escriptor” (Friedrich Wilhelm Nietzsche, 1844-1900, filòsof alemany).

● “Ginger Rogers va fer tot allò que Fred Astaire feia. Però cap arrere i en tacons alts” (Atribuït a Linda Ellerbee, a Ann Richards, i a la Faith Whitlesey).

-EN LA SITUACIÓ

● “*Res dura, et regni novitas me talia cogunt moliri, et late fines custode tueri* / Haig de guardar necessàriament les meves fronteres perquè el meu regne és nou i la meva situació compromesa” (*Eneida*, 1:562-563, de Vergili).

● “L'èxit no et ve: tu hi has d'anar” (Marva Collins, *1936, educadora d'Alabama).

● “La mesura de l'èxit no és si té un problema difícil de manegar, sinó si és el mateix problema tenia el darrer any” (John Foster Dulles, 1888-1959, secretari d'Estat nordamericà).

● “Si el pou és distant, l'aigua que hi ha no apaga la set del pelegri” (Proverbi xinès).

● “Cada èxit només compra una entrada d'admissió per a un problema més difícil” (Henry Kissinger, *1923, intrigant polític nordamericà, al *Wilson Library Bulletin*, març 1979).

● “Recordà els mots sobre l'estreta porta de Judea anomenada de l'Ull de l'Agulla, per la qual un camell entraria amb tanta dificultat com el ric en el reialme dels cels” (“*Come, my Beloved / Vine, aimia*”, cap. 2, de Pearl S. Buck, 1892-1973, escriptora estadounidense).

● “Si hom insisteix a repetir “jo, jo, jo” no assoleix ésser qui és. Però si deixes anar el teu ego, et trobes. Quan una llavor deixa de ser-ho, llavors és arbre. Quan no hi havia de què menjar, vaig aprendre a ser positiu i repetir-me “*Això és una oportunitat per a dejunar*”. Si no hi havia refugi per a dormir em deia “*Aquesta és una oportunitat per a dormir sota els estels*”. Vaig convertir totes les dificultats en oportunitats. Quan la vida és massa benvolent no descobreixes qui ets” (Satish Kumara, *1936, ex-monjo jainita i escriptor rajastani).

★ EN UNA PERSONA, EN TU MATEIX, EN LES RELACIONS HUMANES

✗ “És difícil lluitar amb un enemic que té torres de guaita al teu cap” (*Esquire*, 1970, de Sally Kempton, escriptora de meditació orientalista contemporània).

✗ “El teu futur no és això o allò, els diners o el poder, la saviesa o l'èxit professional. El teu futur i el teu difícil i perillós camí és madurar” (Hermann Hesse, 1877-1962, escriptor alemany).

HERMANN HESSE. DARYL HANNAH.

✗ “La família proporciona unes valors que et que-

den per a tota la vida. Una família unida i plena d'amor és un luxe difícil d'aconseguir” (Daryl Hannah, *1963, actriu estadounidense).

✗ “És difícil tenir tothom com a amic: n'hi ha prou amb no tenir-los com a enemics” (Luci Anneu Sèneca, 4 a.C.-65, escriptor i filòsof estoic hispanoromà).

✗ “NO ÉS FÀCIL

No és fàcil demanar perdó quan hem fallat. No és fàcil admetre les nostres errades, ni tornar a començar quan “*el nostre món*” se'ns ha esfondrat. Tampoc no és fàcil ésser constant i considerat. Ni ho és tenir èxit i prosperitat, i ens hi envanim. No és fàcil dominar les nostres passions i les nostres debilitats. Res d'això no és fàcil; no obstant això, podem aconseguir-ho, perquè allò valuós, ve amb esforç i no anant pel camí fàcil” (No en consta l'autor).

✗ “En Darya volia la seva bonica muller hindú, però llurs noces foren arranjades pels pares i no esperava trobar en sa muller una companyia per a la seva ment i el seu esperit. No era tampoc fàcil de trobar eixa companyia enlloc, perquè els joves indis anglitzats li semblaven repulsius i la mollor dels qui mai no havien solcat les “negres aigües” per anar a Anglaterra el desalenaven” (“*Come, my Beloved / Vine, aimia*”, cap. 4, de Pearl S. Buck, 1892-1973, escriptora estadounidense).

✗ “El més difícil en aquest món és adoptar l'ànim i l'actitud d'un guerrer. De res no serveix estar trist, queixar-se, sentir-se víctima d'injustícies o creure que algú ens està fent qualsevol cosa negativa. Ningú no està fent res, i molt menys a un guerrer” (Carlos Castaneda, 1925-1998, escriptor hispanonordamericà).

✗ “La gent que surt en defensa d'uns altres, dels febles, és molt inusual. El món seria un lloc millor si n'hi hagués més com aquests” (Marek Edelman, l'últim comandant supervivent de l'Aixecament del Gueto de Varsòvia).

MAREK EDELMAN.

★ ORIGEN DE LA DIFICULTAT

■ “En la majoria dels homes els entrebrancs són fills de la peresa” (Samuel Johnson, 1709-1784, poeta, lexicògraf i crític anglès).

■ “Difícilment pots ser un amic veritable d'una persona que és enemiga de si mateixa” (“*French*” /

“*Francès*”, *Paroimiografia*, James Howell, 1594-1666, poeta britànic).

■ “No ens atrevim a moltes coses perquè són difícils, però són difícils perquè no ens hi atrevim” (Luci Anneu Sèneca, 4 ó 2 a.C.-65, escriptor i filòsof estoic bètico-romà).

★ FRONT A LES DIFICULTATS

■ “No demanis una carrega lleugera, demana unes esquenes fortes” (No en consta l'autor).

■ “He estat un home afortunat en la vida: res no em va ser fàcil” (Sigmund Freud, 1856-1939, psicòleg austríacojueu, fundador de la Psicoanàlisi).

■ “El fet d'haver suportat una vida difícil és un autèntic privilegi” (Indira Gandhi, 1917-1984, presidenta de l'Índia, filla adoptiva del Mahatma).

■ “És superant dificultats que es fan els herois” (*Louis Kossuth*, Kossuth Lajos en hongarès, 1802-1894, polític i advocat, «pare de la democràcia hongaresa»).

■ “Els mots més que no els fets separen uns homes d'uns altres, i en el silenci i en l'acció és més fàcil d'arribar a l'aliança” (*André Maurois*, pseudònim d'Emile Herzog, 1885-1967, escriptor francès).

■ “El jazz és una meditació honesta sobre l'amor, deia Abbey Lincoln. I és un capbussament, amb un sol interior que enllumena, un interior curull de tantes vivences, en l'oceà del record; amb una melangia que fa de tallafocs contra la tristesa de la natura humana i de les desgràcies de la vida i del món. Un contrapès entre la serenitat de la música (l'experiència apresada i l'elegància de l'autocontrol i del martiri inevitable) i l'esgarrament del sentiment intens de la veu del blues, que narra als altres allò que vessa del cor. La complexitat i contrast del conjunt fa centrar sentiments i, per tant, idees i certeses” (Auto-citació).

★ GENT DIFÍCIL

■ “L'individu que no s'interessa pels seus semblants és el qui té les majors dificultats en la vida i causa les majors ferides als altres; d'aquests individus sorgeixen tots els fracassos humans” (Alfred Adler, 1870-1937, psicòleg austríac, deixeble de Freud).

■ “Considerem com és de dur canviar-vos i entendre quines poques possibilitats teniu en intentar canviar els altres” (Jacob M. Braude, *1896, humorista i escriptor nordamericà).

■ “Viure costa molt poc, però podem complicar-lo tant com vulguem” (“*La Brúixola interior*”, Àlex Rovira Celma).

■ “Senyor bo, el que és l'home! perquè sembla simple, però mira de desenvolupar els seus llibres i els seus enganys, amb les seves fondàries i frivoltats, la seva bondat i la seva maldat, tot plegat, és un problema que ha de confondre el diable” (Robert Burns, 1759-1796, poeta nacional escocès).

De Montsegur a Alacant...

Som a les portes del Solstici d'Estiu, de la nit de Sant Joan, en què les fogueres s'estenen de Montsegur a Alacant, il·luminant la nit d'aquella gran confederació occitano-catalana que França i el Vaticà desferen a la batalla de Muret. La nit de Sant Joan és la festa mediterrània per excel·lència, però també és la festa occitana i la festa catalana. L'espai de Salses a Guardamar i de Fraga al l'Alguer s'eixampla vers Montsegur, Carcassona, lo Larzac i les Valhades dels confins d'Itàlia. Nit de foc sobre la nostra nació i sobre la gran nació que, al segle XIII, la Història ens va escamotejar.

Hem discutit alguna vegada –o discorregut, senzillament, des d'aquesta tribuna – sobre si seria adequat o no que el Dia de Sant Joan fos proclamada Diada Nacional dels Països Catalans. Certament, la primera dificultat per fer una cosa com aquesta rau en el fet que no existeix cap institució que doni cobertura legal a tots els països de llengua catalana (ni tan sols la Unió Europea, perquè Andorra n'és fora). Per tant, no sabem qui hauria de fer una tal proclamació. Fins i tot dins un espai més modest, com és l'Estat espanyol, faria falta un acord entre Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears. I, vista l'actual situació política, no sembla que fos gaire fàcil. Tampoc no tendria sentit deixar fora de l'acord el País Valencià, expulsant-ne directament les fogueres d'Alacant. Encara més: si Sant Joan fos la festa nacional dels Països Catalans tancaríem la possibilitat (cosa que, de moment, tampoc no ens hauria de fer perdre la son) de designar com a festa nacional la que ho és a tots els països normals: el dia de la independència. Dia que, tot sigui dit de passada, entre nosaltres no sabem en quina data caurà (encara).

Avui, a les portes de Sant Joan, voldria fer una petita consideració sobre els ponts que la nostra part del món està refent amb Occitània. D'una banda, la Unió Europea permet trinxar les fronteres. Crec que aquesta és i serà una de les seues grans virtuts. Avui ja no només no és prohibit de fer coses amb la gent de l'altra banda de la frontera, sinó que fins i tot

és promogut i ben considerat. Per això existeix una regió transfronterera que, juntament amb Catalunya i les Illes Balears (o l'Aragó), per una banda, inclou el Llenguadoc (i l'anomenat Migdia-Pirineus) per l'altra. Vol dir que Montsegur i Eivissa som dins una mateixa regió europea. I això ja significa quelcom de nou i de diferent, en relació amb la misèria anterior.

D'altra banda, Catalunya ha recuperat –i recupera– lligams amb Occitània no només per la via econòmica o de les comunicacions, sinó també per la via cultural. La llengua occitana, per l'aranès de l'Aran, és avui llengua oficial de Catalunya, i s'està en procés de fer el desplegament legal d'aquesta oficialitat. Aquest fet ha despertat curiositat a molts llocs d'Europa i, òbviament, no ha deixat indiferents els sectors occitanistes. Des de la Generalitat, s'ha procurat, així mateix, que els estudiosos, els acadèmics, les universitats de la Gran Occitània no quedin fora del procés de desplegament de l'oficialitat de l'occità a Catalunya. Tot plegat contribueix a refer lligams, no en base a un passat que no es pot modificar, sinó pensant en un futur que ha de ser respectuós amb la diversitat.

Certament, la festa de Sant Joan, el Solstici d'Estiu, constitueix una festa de primer ordre entre nosaltres. La Flama del Canigó s'escampa per tots els Països Catalans, simbolitzant la capillaritat de la Pàtria. Més amunt del Canigó, s'encenen flames (la més simbòlica de totes a Montsegur, on les hosts de Simó de Montfort, al servei del Vaticà i de França, varen derrotar els càtars). I a Eivissa se saltaran foguerons per assegurar la benaurança durant la resta de l'any.

Ben segur que totes aquestes tradicions són ben anteriors al cristianisme, i, per tant, molt anteriors a l'existència de la nació catalana (o de la mateixa Occitània, que florí un poc abans). Però han tengut un fil conductor que han fornit saba a la nostra dinàmica festivo-nacional actual. I qui no s'ho cregui, que se'n vagi a mullar-ho amb gin a Ciutadella...

Bernat Joan i Mari

Drets de pas pels camins i la costa de Mallorca

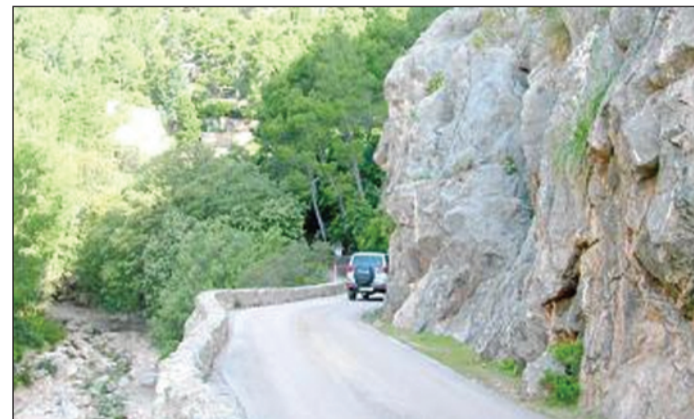
La família de cacics i terratinents antimallorquins, els March, perden la batalla de Ternelles

Balears | Part Forana

Les barreres de Ternelles s'han d'obrir. Ho dicta el Suprem en una sentència ferma que no admet cap recurs per part de la propietat. Ara haurà d'autoritzar-ne el pas restringit

Maria Nadal | 02/07/2009 |

El camí de Ternelles uneix el municipi de Pollença amb el castell del Rei. Foto: Arxiu

El Tribunal Suprem ha resolt, a través d'una sentència ferma contra la qual no és possible cap recurs d'apel·lació, que les barreres del camí de Ternelles, al terme municipal de Pollença, s'han d'obrir. D'aquesta manera, no admet a tràmit el recurs que presentà la propietat a la més alta instància judicial contra la resolució del Tribunal Superior de Justícia de les Balears que donà per bo l'acord adoptat pel ple del Consell, el 2006, sobre l'accés lliure al polèmic sender. Tot i així, des de la propietat de la possessió de Ternelles recorden que "la resolució del Suprem no autoritza l'obertura del camí al públic en general" i manifesten que "l'acord del ple del Consell de 2006 s'ha d'adaptar a la legislació més vigent, com són ara el PORN i la Xarxa de

Natura, que regulen els espais naturals dependent de la protecció que tenen. Aquesta legislació determinarà de quina manera s'ha de preservar l'accés al camí de Ternelles".

Acord

Cal recordar que l'acord de l'Ajuntament de Pollença de l'any 2006, que posteriorment fou aprovat pel Consell, regulava l'ús d'aquest sender i hi garantia el pas de 20 persones cada dia, cinc dies a la setmana, durant gairebé set mesos a l'any. Tot i que Joan Ramon Bosch, de la Plataforma pro camins oberts, i Biel Cerdà, del PSM, es mostren satisfets de la resolució del Suprem, manifesten que "ara hem de comprovar que el Consistori aplica l'acord i permet el pas, que encara és restringit".

Reproduït de www.dbalears.cat

La néta del Che, Lydia Guevara, es despulla per una campanya per l'alimentació vegetariana

Visca la revolució vegetariana. Aquest és el missatge que ha volgut donar Lydia Guevara, la néta del mític guerriller Ernesto Ché Guevara, després d'acceptar l'oferta de l'organització Persones per la Ètica en el Tracte dels Animals (PETA). Na Lydia serà la imatge d'una nova campanya a favor de la dieta vegetariana, que portarà per títol "Comença una revolució vegetariana". Aquesta jove de 24 anys apareixerà amb la boina que va popularitzar el seu avi i amb el cos únicament cobert per un arnés carregat de pastanagues.

Na Lydia Guevara és vegetariana des de fa tres anys, i confessa que porta la revolució "a la sang" i que la seva intenció no és "desprestigiari tot el que va aconseguir el seu avi". La campanya, que començarà l'últim trimestre de l'any a Bons Aires (Argentina), és la primera a favor de l'alimentació vegetariana que presentaran a Sud Amèrica. La campanya té una forta simbologia comunista, sobre-

tot per la boina vermella que lluirà la néta del Ché. Altres personatges coneguts que han participat en campanyes de la PETA són Paul McCartney, Pamela Anderson o Charlyze Teron.

Espoli fiscal

Es confirma un cop més el robatori criminal a què ens sotmet l'estat espanyol

20/6/2009 ELS RECURSOS AUTONÒMICS I ELS EFECTES DEL MODEL ACTUAL

El finançament vigent obre una bretxa abismal entre comunitats

Catalunya ha caigut tres punts més per sota de la mitjana des que s'aplica aquest sistema

Balears va obtenir 1.130 euros menys per habitant que Extremadura el 2007, segons dades oficials

MÉS INFORMACIÓ

Mas augura que CiU millorarà el pacte així que accedeixi al Govern. ERC fia la negociació a Castells però es reserva fustigar el PSOE SALVADOR SABRIÀ BARCELONA

¿Costa més educar un nen a Catalunya o a Andalusia? ¿I atendre una persona gran en una residència pública catalana o en una altra de Castella-Lleó, les Balears o Extremadura? En tots aquests casos, les diferències en la despesa final serien mínimes. Però no obstant, els ingressos que disposa per càpita cada una d'aquestes comunitats autònomes amb l'actual sistema de finançament per pagar-les sí que tenen un diferencial abismal.

Per atendre el mateix nivell de competències autonòmiques, el 2007 les Balears comptaven amb 1.870 euros per càpita, davant dels 3.000 d'Extremadura, segons les últimes dades del Ministeri d'Economia. Són els dos extrems de la forquilla de diners per càpita de què van poder disposar les autonomies el 2007 després d'haver sumat als ingressos procedents dels seus tributs propis i cedits l'aportació de l'Estat a través de l'anomenat fons de suficiència. O, dit d'una altra manera, després d'haver realitzat la seva aportació a la solidaritat interterritorial.

47 PUNTS DE DISTÀNCIA /

Si la mitjana autonòmica espanyola és 100, les Balears, a la zona més baixa de la taula, va obtenir 78,6 punts, mentre que Extremadura, a la més alta, 126,1. Catalunya, que a la llista d'ingressos estava situada al tercer lloc, cau fins a l'11è després de l'anivellament. En euros per habitant equival a 2.235. ¿És molt o poc? La mitjana està en 2.378. Andalusia, per sufragar el cost de competències homogènies a les de Catalunya, disposa de 2.427 euros per persona.

Aquests 192 euros de diferència per persona amb Catalunya semblen poc, però

si s'apliquen als 7,5 milions de catalans el resultat anual són ni més ni menys que 1.440 milions d'euros. I si es compara amb els 3.000 euros per càpita disponibles a Extremadura, a Catalunya li faltarien 5.737 milions d'euros més a l'any. En aquest ball de xifres hi ha les possibilitats reals d'atendre més bé o més malament la població d'una autonomia. Aquesta és l'arrel del feixuc debat del finançament autonòmic que s'arrossega des de fa més de dos anys atiat des de Catalunya, i amb el cor de fons de Madrid, València i les Balears, les quatre comunitats que, malgrat estar per sobre de la mitjana en recaptació, queden molt per sota de la mitjana per càpita d'ingressos disponibles després de l'aplicació dels mecanismes d'anivellament.

Quan José Luis Rodríguez Zapatero va afirmar a Barcelona que amb el nou sistema Catalunya rebria ingressos per càpita per sobre de la mitjana es referia a aquests conceptes. Amb aquestes dades, procedents del Ministeri d'Economia, no deixa de sorprendre des de Catalunya que algunes de les autonomies més beneficiades amb el sistema actual reclamin que s'apliqui «un criteri d'igualtat». Sense anar més lluny, ahir el president del Govern de Canàries, Paulino Rivero, advertia: «Aquí no hi pot haver cap privilegi, i el que percebi un habitant català en serveis essencials és el que ha de rebre també un asturià, un andalús o un canari». I té raó, però, amb les dades a la vista, no en la direcció a què apunta.

Una altra de les conseqüències de l'actual sistema, pactat entre CiU i el PP el 2001, és que ha incrementat les diferències entre les comunitats que més tributen i les que més reben després de l'anivellament. Catalunya va començar amb un índex de 96,9 el 2002, però el 2007 ja havia baixat fins al 94. Per contra, Extremadura va passar de l'índex 121,3 del principi al 126,1 el 2007.

Reproduït de www.elperiodico.cat

Efectes secundaris

Una primera anàlisi dels fets sol donar-nos un sentit directe però superficial, mentre que una segona consideració ens permet d'aprofundir i trobar-hi un significat que s'ens mostrava ocult a primera vista.

Succeeix això amb l'espoliació fiscal que pateixen els països catalans, la qual, en un primer moment pot aparèixer com un simple robatori, però que, analitzada des d'un punt de vista filosòfic i psicològic s'ens mostra com un intent de destruir sublimarment la nostra identitat.

Cal partir de la base que la missió que s'han autoimposat els castellans, ha estat la de uniformitzar i assimilar totes les nacions que l'estat espanyol domina.

En aquest sentit és simptomàtic que l'estat que ens ocupa -en el sentit literal del terme- no vol acceptar de cap manera que ens nomenem nació, concepte que apareix a l'estatut del trenta de setembre del 2006, i que porta totes les traces de que serà refusat pel tribunal constitucional espanyol.

Tanmateix, la despersonalització dels països catalans, no s'ha pogut dur a terme, malgrat la nostra baixa natalitat, perquè els autòctons hem sabut transmetre autoestima a les noves generacions i als nouvinguts.

Els catalans tenim caràcter emprene-

dor, iniciativa, creativitat, i això és el que ens fa autosuficients i ens dona autoestima, identitat, orgull d'ésser.

Aquesta és la espina que duen clavada els espanyols, que no han pogut, o no han sabut destruir la nostra identitat.

Ara bé, l'espoliació fiscal els pot donar esperances en aquest sentit, perquè tancant les portes a la iniciativa, arruïnant els nostres països, empobrint els seus habitants, poden crear-nos un complex d'inferioritat, per allò de que si ens veiem perduts, ens desmoralitzem i perdem l'esma d'afirmar la nostra personalitat.

La situació actual de moltes empreses és crítica, i moltes d'elles es veuen obligades a deslocalitzar-se, cosa que treballa en disminució del nostre potencial econòmic, però també anímic i nacional.

No volem renunciar a les nostres possibilitats, ni com persones, ni com nació, més aviat al contrari, volem la independència, perquè volem conèixer quina és la nostra dimensió real, tenim un somni, un projecte ambicions, per a nosaltres i pels que vindran, i no hi volem abdicar, per això ens cal ésser lliures, transcendir internacionalment, en suma, trencar les cadenes subtils amb les quals Espanya ens vol empresonar a través d'estratègies inconfessables.

Ferran Margarit

Independentistes tots Junts!

El professor Resina deia dissabte a l'Avui, en un dels millors articles que s'han escrit els darrers mesos: «La llibertat no pot ser monopoli de cap partit, sinó del compromís de catalans de totes classes i procedències, no perquè les diferències hagin de desaparèixer en un pretès agermanament, sinó perquè la llibertat és el bé prioritari de tots». Bassols-Barrera, el vell independentista i el que acaba d'arribar. Aquesta és la fórmula. Aquesta és la transversalitat que necessitem. Sobiranistes de Convergència i Unió, independentistes d'Esquerra Republicana, amics de Reagrupament i d'El Matí, companys de les CUP, de Catalunya Acció i de totes les agrupacions i partits independentistes, no estem d'acord tots en què la independència és justa i necessària? No posem cada u de nosaltres el nostre país per damunt de qualsevol altra cosa? No és la llib-

ertat el bé prioritari de tots? Doncs deixem-nos endur avall per la il·lusió que els nostres vells tan joves tenen encara en el nostre país! Que ens arrossegui el corrent de la seva esperança! Jo no penso posar cap resistència. Quin gran error! Anar a unes eleccions separats, amb l'auge que està prenent l'independentisme i amb les condicions objectives que fan que sigui un moment històric, és un error, sinó una Gran Traïció al poble de Catalunya. Únic objectiu «La INDEPENDÈNCIA», en cas d'aconseguir majoria, Declaració Unilateral d'Independència, obertura d'un procés constituent i llibertat a les ideologies per anar cap al camí social i polític que Catalunya elegeixi. Fer PARTIDES abans d'aconseguir la LLIBERTAT, és sectarisme immoral.

Jordi Valenzuela i Machado
666.34.79.41

Anàlisi de l'espoli espanyol. Efectes secundaris: destruir la identitat

Una primera anàlisi dels fets sol donar-nos un sentit directe però superficial, mentre que una segona consideració ens permet d'aprofundir i trobar-hi un significat que s'ens mostrava ocult a primera vista.

Succeeix això amb l'espoliació fiscal que pateix Catalunya, la qual, en un primer moment pot aparèixer com un simple robatori, però que analitzada des d'un punt de vista filosòfic i psicològic sens mostra com un intent de destruir subliminament la nostra identitat.

Cal partir de la base que la missió que s'han autoimposat els castellans, ha estat la de uniformitzar i assimilar totes les nacions que l'estat espanyol domina.

En aquest sentit, és simptomàtic que l'estat que ens ocupa en el sentit literal del terme no vol acceptar de cap manera que ens nomenem nació, concepte que apareix a l'estatut del trenta de setembre del 2006, i que porta totes les traces de que serà refusat pel tribunal constitucional espanyol.

Tanmateix, la despersonalització de Catalunya no s'ha pogut dur a terme, malgrat la nostra baixa natalitat, perquè els autòctons hem sabut transmetre autoestima a les noves generacions i als nouvinguts.

Els catalans tenim caràcter emprenedor, iniciativa, creativitat, i això és el que ens fa autosuficients i ens dona autoestima, identitat, orgull d'ésser.

Aquesta és la espina que duen clavada els espanyols, que no han pogut o no han sabut destruir la nostra identitat.

Ara bé, l'espoliació fiscal els pot donar esperances en aquest sentit, perquè tancant les portes a la iniciativa, arruïnant Catalunya, empobrint els seus habitants, poden crear-nos un complex d'inferioritat, per allò de que si ens veiem perduts, ens desmoralitzem i perdem l'esma d'afirmar la nostra personalitat.

La situació actual de moltes empreses és crítica, i moltes d'elles es veuen obligades de deslocalitzar-se, aprofitant avantatges fiscals fora de Catalunya, cosa que treballa en la disminució del nostre potencial econòmic, però també anímic i nacional.

No volem renunciar a les nostres possibilitats, ni com a persones, ni com a nació, més aviat al contrari, volem la independència, perquè volem conèixer quina és la nostra dimensió real, tenim un somni, un projecte ambiciós, per a nosaltres i pels que vindran, i no hi volem abdicar, per això ens cal ésser lliures, transcendir internacionalment, en suma, trencar les cadenes subtils amb les quals Espanya ens vol empresonar a través d'estratègies inconfessables.

Ferran Margarit

La calúmia com a art caníbal dels *mèdia* espanyols per destruir-nos (Llum de gas): http://forums.vilaweb.cat/www/forum/detall?idcmp=573262&p_edi=General

El que fa més impressió dels catalans a la resta de la península Ibèrica és que, un dia, puguem tancar els calaixos. És allò del tancament de caixes. No en dubteu, la nostra arma secreta és el calaix.

Carles M. Espinalt

[extret de *Pensar en català*, inclòs al llibre *Obra escrita*, de Carles M. Espinalt, Ed. El Llamp]

Delinqüència d'importació

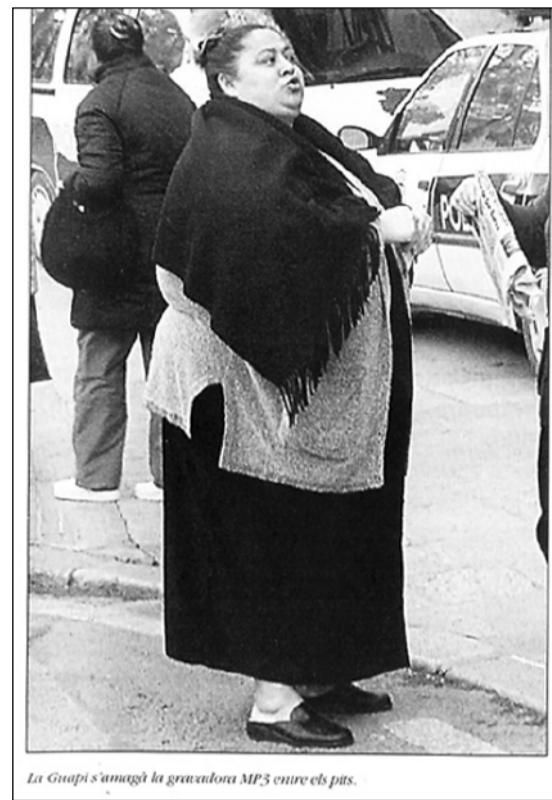
Gran indignació contra Cort perquè amb doblers públics paga l'electricitat de Son Banya

Opinió | Joan Riera. Son Banya: el paradís.

Ni Son Vida ni el port d'Andratx. A Mallorca el paradís és Son Banya. Electricitat de franc pagada pels ciutadans de Palma; supermercat de la droga consentit per les autoritats, lliure de contribucions i d'inspeccions de Sanitat i Consum; compravenda de material robat sense cap control d'Hisenda...

Allò és Xangril·là, un edèn fiscal superior a les Caiman o a Panamà, ja que en aquelles contrades els doblers negres o fugitius almanco s'han de depositar dins un banc. A Son Banya, no. Allà fan un clot, hi fiquen set o vuit milions d'euros dins i fora problemes... I si la policia s'atreveix a acostar-s'hi, li comencen a llançar còctels molotov al crit "¡que viva ETA!"... i la policia escampa.

Tot això consentit per les autoritats de Cort, responsables d'aquest paradís terrenal. Des de final dels anys seixanta del segle passat, quan el regidor Eberhard Grosske, actual responsable de Son Xangril·là, anava en calçons curts i llegia *El Capitán Trueno*, els aleshores responsables de l'Ajuntament ja parlaven d'eliminar el poblat. No hi va haver manera humana ni en aquells temps ni ara. On és el principi d'igualtat davant la llei mentre existeixi Son Banya?

La Guapi s'amaga la gravadora MP3 entre els pans.

De què serveix ser un ciutadà complidor si els que comanden consenten i paguen amb doblers públics aquest espectacle?

Reproduït de www.dbalears.cat

Eliminar el català: objectiu de la Brunete mediàtica fatxa i mafiosa madrilenya!

Quan un diari nacionalista espanyol li parli de bilingüisme, vigili la cartera. El diccionari de la realitat té molt clara la definició de *bilingüisme brunetístic*: "Acte d'usar un eufemisme pretesament integrador darrere del qual només s'amaga un sol objectiu consistent en l'extermi de la llengua que els molesta. Vegeu el que està passant al País Valencià amb el seu idioma". Per cert, al mateix diccionari la definició de *llibertat* és: "Apropiació perversa d'una paraula universal en benefici propi".

El problema dels senyors Brunete és que el seu nacionalisme excloent, que té com a gran objectiu final eliminar els idiomes no espanyols, és ideològic, sí, però sobretot és econòmic. Aquí han trobat una veta que els permet vendre exemplars i, tal com van les coses, qualsevol no ho aprofita, oi? Però com que aquesta mena d'informació va directament a la vena del client, cal anar augmentant la quantitat, ja que, si no, no fa efecte. I cada dia més dosi, i més, i més, i més, pot acabar provocant als seus lectors (i a

les seves lectores) un Michael Jackson fulminant. Per evitar-ho, han trobat una solució molt enginyosa, que és anar canviant la composició de la droga. I, reconeguem-ho, el còctel que estan servint actualment

està molt ben elaborat.

Analitzada la seva composició, arribem a la conclusió que inclou la base habitual de mentides i demagògia de consum unineuronal però han sabut afegir-hi la crisi.

D'aquesta manera s'aconsegueix, per exemple, poder retreure que el cost dels intèrprets de l'únic dia en què al Senat poden parlar-se les llengües oficials de l'Estat és de 6.500 euros... com dient: "Fixi's, es gasten els seus diners en una cosa tan estúpida". Ei, i seria un argument impecable, si no fos perquè són ells els que s'omplen la boca de bilingüisme i de llibertat, exactament el mateix que neguen als altres.

Iu Forn

Reproduït de www.avui.cat

CIUTAT DE MALLORCA

Fa 2 anys que en Climent Florit regenta el Bar Sèneca al carrer Sant Vicenç de Paül, 39 de Ciutat. 661 080 190

Fa 10 anys que n'Esperança Pareja regenta la pastisseria Cristian al carrer Sant Vicenç de Paül, 15 de Ciutat. 669 966 783

SINEU

Fa 5 anys que en Xisco Castell regenta el Bar Ca'n Castell a la Plaça des Fossar de Sineu. 971 520 048

PEGUERA

Fa 20 anys que n'Elisabet Sureda de Manacor regenta la botiga de records Oscar al Bulevar, 45 local 4 de Peguera. 971 685 322

Fa un mes que en Piero Anastasi regenta La Casa del Gusto Prinz al Bulevar de Peguera, 79-5 de Peguera. Degustació de vins, café, tapes mediterrànies. En Piero és sicilià. La seva padrina era na Rosalia Pujol d'Andratx que partí cap a Sicília l'any 1942. Si algun andritxol la coneixia, telefonau a en Piero que estarà content de conèixer els seus cosins. 645 631 638

FIRA DE SON CERVERA

CANYAMEL

Fa 2 anys que en David Sánchez regenta el Bar Cuadro al carrer Cotlliure, 41 de Ciutat. 607 202 908

Fa 27 anys que en Cristòfol Guerrero regenta el Mesón Canyamel al carrer Nuredduna, 2 de Canyamel. Menú a 8'50. Extensa carta. 971 816 004

Na Vanessa Lebron fa sargantanes de ferro al seu taller de la Quinta Volta, 105 de Felanitx. La trobarem venent a la fira de Son Cervera. 971 584 444

Fa 2 anys que na Catalina Riera és voluntària de la Lluita contra el Càncer a la comarca de Son Cervera. 971 814 044

Llegeix i subscriu-te a **L'ESTEL** la revista dels empresaris

Tel. **971 85 85 80**

El català ha perdut un 10% de parlants al Principat els darrers anys

Hi apareixen per primer cop parlants d'àrab i urdu

Els resultats de l'enquesta d'usos lingüístics de la població 2008 del Principat, que ha publicat avui l'Idescat, confirmen que el nombre de parlants del català ha baixat 10 punts respecte l'anterior estudi de 2003 (del 46% al 35.6%), mentre que el castellà ha baixat dos punts percentuals (del 47.2% al 45.9%). Per primera vegada apareixen a l'estudi llengües com l'àrab (1.9%), i un 4.6% de la població del Principat usa "altres llengües" per comunicar-se, un increment de gairebé 3 punts.

Catalanoparlants, llengua, immigració

L'estudi constata que en algunes zones del Principat, com ara el barri del Raval de Barcelona, s'hi pot viure sense usar ni la llengua catalana ni el castellà. Segons el secretari de política lingüística de la Generalitat de Catalunya, Bernat Joan, aquest punt és molt perillós perquè es corre el risc de crear "guetos". Joan ha destacat com a dada positiva que hi ha hagut un increment de més de 7 punts (del 4.7% al 12% respecte del 2003) dels que asseguren parlar habitualment

català i castellà. També ha dit que les dades exclusives del català són "positives" perquè el nombre de parlants "només ha baixat 2 punts [?] tot i l'increment de població immigrada".

Aquestes dades també vénen justificades pel fet que el 2007 es va superar el milió de residents a Catalunya nascuts fora de l'Estat espanyol, els quals signifiquen el 16% de la població catalana. La majoria d'aquests nous vinguts provenen d'Amèrica (36%) i seguidament hi ha la resta d'Europa (30%) i Àfrica (25%).

imatges Otis Toole (29/06/2009)

Quin embolic m'he fet amb les calcetes!

La guerra de les llengües
**Joan Solà recorda als
 polítics que tenen la
 responsabilitat de la
 supervivència del català**

DIMECRES, 01/07/2009 - 18:05h Joan Solà: 'Els diputats teniu la responsabilitat de fer que aquest poble no se senti subordinat a cap altre' El lingüista ha intervingut aquesta tarda al parlament català

El lingüista Joan Solà ha intervingut aquesta tarda al Parlament de Catalunya i ha instat als parlamentaris a emprendre accions per tal que el poble català no se senti subordinat a cap altre. És la primera vegada que fent ús de l'article 178 del reglament de la cambra es convida a intervenir davant el ple una personalitat rellevant per la seva 'significació institucional, política, social, científica o cultural'.

Solà ha concretat: 'Els polítics s'han de preguntar si volen o no que siguem un país normal'. La solució és difícil, ha afegit, 'però portem anys sense voler-la afrontar des de l'arrel i posant pedaços'. Joan Solà ha sentenciat que la llengua catalana no està bé de salut política, social ni filològica. Pel que fa a la salut política del català el lingüista ha advertit que és imprescindible i urgent modificar les regles de relació amb Espanya i ha afegit que la negociació de l'Estatut i del finançament han creat una sensació de subordinació i dependència com a poble entre els ciutadans.

Com Suïssa, Bèlgica o Canadà

En relació a la salut social de la llengua, Solà ha dit que es parla català a les aules, però no al pati i que falla un sistema educatiu que no pot promociónar el català. A més, Solà ha observat que fa trenta anys que es reclama el català a Europa perquè no es pot reclamar allà on caldria fer-ho: al Congrés dels Diputats espanyol. Per últim, en referència a la salut filològica Joan Solà ha subratllat que hi ha una degradació de totes les estructures de la llengua i que els mitjans de comunicació no ajuden a millorar-la degut al mal ús que fan del català. El lingüista ha afegit que la mala salut filològica del català no és tinguda en compte en el debat de la llengua. Solà ha dit: 'Ens caldria una situació lingüística semblant a Suïssa, Bèlgica i Canadà'. Solà, actual vice-president del IEC, va rebre a principis de juny el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes que Òmnium Cultural atorga per reconèixer una persona que ha contribuït a la vida cultural del nostre país. Aquest any ha publicat el recull d'articles a 'Plantem cara' (La Magrana). Vegeu l'entrevista que va fer-li VilaWeb TV arran de la publicació del seu llibre.

Reproduït de www.vilaweb.cat

Empresaris catalans a favor d'un Estat propi

Un grup d'empresaris catalans, agrupats al voltant del Cercle Català de Negocis (CCN) reclamen un Estat propi al·legant que l'espoli fiscal ofega l'economia catalana i l'Estat no inverteix els impostos dels catalans i catalanes en infraestructures ni per donar suport al teixit empresarial. Justifiquen el seu reclam dient que "Espanya no es reforma i nosaltres, que som empresaris, sabem que hem d'adaptar-nos constantment a l'entorn global per ser competitius. Com a empresaris ens agraden els reptes i volem el millor per al nostre país: l'Estat propi", així ho manifesta el president del CCN, Ramon

Carner, en un article d'opinió al diari AVUI.

L'èxit del CCN ha sorprès el col·lectiu: a partir de la idea de constituir-se com a lobby d'empresaris que treballi per la inde-

pendència, s'estan fent presentacions a tot el país per explicar la seva visió i aconseguir adhesions amb l'objectiu de treballar des de l'àmbit del món de l'empresa per la llibertat de Catalunya.

Afers religiosos

El bisbe Guix va rebutjar que li allarguessin artificialment la vida

Barcelona - Dilluns, 29 de juny

Ahir va morir el bisbe Josep Maria Guix, que va ser bisbe de Vic durant vint anys. Nascut a Cardona fa 81 anys, Guix ha estat un dels bisbes amb més sensibilitat social i fidelitat al país. Amb un ampli bagatge intel·lectual, va estudiar teologia, ciències socials i psicologia.

Destacat en el camp de la Doctrina Social de l'Església, va dirigir l'Institut Social Lleó XIII de Madrid i, entre moltes altres responsabilitats, també va ser professor de l'Escola de Periodisme de l'Església. Ordenat bisbe auxiliar de Barcelona -l'única església que el règim franquista tolerava- per l'enyorat nunci Dadaglio, l'any 1983 va ser nomenat bisbe de Vic.

I vint anys més tard va haver de suportar estoicament que, d'acord amb el tràfic d'influències que caracteritza l'elecció dels bisbes, el seu substitut fos un "desconegut", tal com ell mateix va haver de reconèixer. Aquest digne successor del bisbe Torras i Bages, va impulsar el compromís social de l'Església, per mitjà del seu suport a múltiples iniciatives, com ara el Centre Català de Solidaritat. No endebades, va presidir la Comissió de Pastoral Social

de la Conferència Episcopal Espanyola.

Guix va ser un dels bisbes que més va mostrar la seva sensibilitat social durant el Concili Provincial Tarraconense. Aquesta sensibilitat no el va abandonar mai. A diferència d'altres insignes eclesiàstics que han optat per anar a viure, escandalosament, en palaus modernistes quan s'han retirat, Josep Maria Guix va triar un lloc molt més adient amb el vot de pobresa que tots els capellans i religiosos professen.

Així, sense fer soroll, se'n va anar a viure a les Germanetes dels Pobres de Vic, des d'on continuava oferint el seu servei i el seu testimoniatge. I fins i tot en el moment de la seva mort ha ofert un altre signe de coherència. Va deixar ben clara la seva voluntat que no li allarguessin artificialment la vida, que no li apliquessin cap tractament desproporcionat. D'acord amb aquest desig explícit, un cop va arribar el moment, el dissabte va ser traslladat de l'UCI a una habitació on va morir hores després.

Independentisme

Cabrera ja no és dels forasters madrilenys i torna a ésser dels mallorquins

La Conselleria de Medi Ambient celebrà ahir el traspàs de competències d'aquest parc nacional amb la hissada de la bandera de les Illes Balears i el destapament d'una placa commemorativa Guillem Mas | 02/07/2009 | Miquel Àngel Grimalt hissà la bandera de les Illes Balears al port de Cabrera. Foto: Teresa Ayuga.

Des d'ahir, el parc nacional de Cabrera ja es gestiona directament des de la Conselleria de Medi Ambient després d'haver-se assolit el traspàs de competències de l'illa i del centre d'interpretació per part del Ministeri de Medi Ambient del Govern central. Amb motiu d'aquesta fita històrica i després de quasi deu anys de negociacions amb l'Estat espanyol, el conseller de Medi Ambient, **Miquel Àngel Grimalt**, visità el Parc de Nacional de Cabrera amb els seus directors generals de Biodiversitat, Miquel Ferrà; el de la Mar i Litoral, Bartomeu Calafell; i el vicepresident de Ports de les Illes Balears, Manuel Patiño. Així, el conseller Miquel Àngel Grimalt hissà la bandera de les Illes Balears al port de **Cabrera** i també hi destapà una placa commemorativa per tal de recor-

dar l'1 de juliol de 2009, com a data en què es féu efectiu el traspàs de la gestió del parc natural. Grimalt destacà la importància que el Govern de les Illes Balears "gestionin aquest indret nacional que ara serà molt més proper als nostres ciutadans gràcies a una gestió més directa".

Actuacions

A conseqüència del traspàs de la gestió, s'hi ha incorporat una nova embarcació per a tasques de vigilància, evacuació i diversos usos del personal del parc, a més de les 3 llanxes pneumàtiques, l'embarcació Llumeta i el carregador Aldebarán, ja que disposen. S'ordenarà també el port de Cabrera i s'incorporarà la seva gestió des de Ports de les Illes Balears, a més d'instal·lar-hi plaques fotovoltaïques de 200 m2 amb l'objectiu d'estalviar energia. S'ha de destacar la posada en marxa d'un **sistema on-line** de reserves dels fondejos de Cabrera, s'estudia la possibilitat de mostrar les restes arqueològiques submarines, s'instal·laran càmeres de vigilància de nius d'àguila peixatera i d'altres espècies, a part de l'estudi de l'amplia-

ció de la reserva marina.

Paraules de record per les mobilitzacions

El conseller Grimalt va recordar que fa més de 20 anys a Cabrera es realitzaven maniobres militars. "Gràcies a la mobilització de molts ciutadans de les Illes Balears que reclamaven la protecció d'aquesta àrea natural, avui dia

podem gaudir d'aquest espai que ara gestionarem des del Govern", digué **Grimalt**. A més, en un gest lloable tingué paraules de record per als moviments populars ecologistes i també per als anteriors governs que ja n'iniciaren les negociacions per al traspàs de les competències.

Reproduït de www.dbalears.cat

El moment Puigcercós

Ni fred ni calent. La davallada que alguns pronosticaven no ha succeït. Esquerra no es va enfonsar a les passades eleccions europees, però tampoc no va treure un gran resultat. La solvència del candidat republicà, Oriol Junqueras, és un dels elements clau perquè no es produís el cop mortal que la mateixa direcció del partit es temia.

El fet que Junqueras, un independent, fos capaç de prendre distància quan calia amb el mateix tripartit va ajudar-lo a aconseguir un escó al Parlament que segur que sabrà utilitzar. Però el fet que Junqueras fos candidat no explica del tot el perquè Esquerra no es va enfonsar. Cal una anàlisi freda de tots els resultats dels republicans per veure que molt probablement van tocar fons a les passades eleccions generals.

Cal dir que el partit republicà ha aguantat molt bé el cop d'un congrés no del tot reeixit, de l'enèsim enfrontament pel lideratge de la formació entre Joan Puigcercós i Josep-Lluís Carod-Rovira i, sobretot, de l'escissió provocada per Joan Carretero.

Preocupava i molt a la direcció el trencament de Carretero i els estralls que pogués causar a la militància del partit. Amb tot, cal contextualitzar la marxa de Carretero en un context d'un nacionalisme desacomplexat que se surt de les dinàmiques dels partits polítics tradicionals.

Des d'aquesta columna ja hem defensat en altres ocasions que els plantejaments de Carretero no només afecten el debat intern dels republicans, sinó que cal situar-los en un espai de debat més ampli com el sobiranisme. Potser sí que alguns dels reagrupats han deixat de creure en Esquerra, però almenys el partit ha demostrat

que té una mala salut de ferro i, sobretot, que té un terra electoral força alt. Els càlculs electorals que fan alguns, intentant traslladar els resultats de les europees en unes catalanes, són del tot equivocats. De ser així, ni CiU estaria en condicions de guanyar amb els resultats que ha tret Ramon Tremosa.

L'Esquerra de Puigcercós –també la de Carod– té un terra electoral per sobre dels 12 diputats de l'època Colom-Rahola. El partit ha crescut. És molt més sòlid i té noms suficientment coneguts per preparar una campanya com Déu mana perquè el resultat de Joan Puigcercós a les pròximes eleccions passi dels 20 diputats.

Això sí, a Puigcercós li queda molta feina per fer. No només ha de sortejar duríssims obstacles, com el finançament o l'Estatut, sinó que va de ser capaç de prendre la iniciativa assumint certs riscos, com la crítica al mateix govern. I també cal que el president sigui capaç d'aglutinar al seu voltant totes les forces del partit. Només així podrà arribar el moment Puigcercós.

Acudits

Segons afamats científics estrangers, s'ha descobert una nova escala per mesurar la intel·ligència humana. La nova unitat de mesura es el "tar". Així és, el tar és una mesura nova i infal·lible per mesurar el coeficient intel·lectual dels essers humans. Per exemple, Albert Einstein degué tenir un megatar. Per tant es dedueix que existeix la intel·ligència megatar, i així es completa l'escala: la intel·ligència kilotar, la centar, la decatar, la intel·ligència tar i la intel·ligència militar (fi de l'escala).

És una jaieta que va a visitar el seu nen, obre la porta perquè té claus de casa i de cop es troba la seva jove tota despullada al sofà, escandalitzada li pregunta:

- Nennaaaaaaaa, què fas aquí despullada?

- Doncs esperar el meu marit amb la roba de l'amor!

La jaieta de cop té una idea, torna a casa, es despulla, s'asseu al sofà, entra el seu marit i li diu:

- Mira amor meu, t'espero amb la roba de l'amor...

- Doncs xata, planxa-la, planxa-la!

Filosofia de la nació

Ramon Freixes. La relació entre ètnia, nació i estat (1)

La forma d'identitat anomenada ètnica o nacional és rellevant per entendre la configuració històrica i present de la humanitat. L'ésser humà ha anat adaptant-se als diferents hàbitats del planeta, interrelacionant-s'hi fins a donar lloc a un conjunt de costums i institucions específiques de les col·lectivitats segons l'indret. Aquestes han viscut en evolució constant, incloent, a la fi, la seva pròpia desaparició, compensada pel naixement d'altres.

En canvi, per a l'estudi científic de les societats occidentals actuals el factor ètnic no ha rebut gaire atenció. Rebutjat, majoritàriament, per la historiografia marxista o l'hereva d'aquesta, ha estat també abandonat per científics socials que han partit de la idea que la mateixa existència del sentiment ètnic o nacional ha causat bona part dels enfrontaments violents del segle XX. Aquesta visió ha dut sovint a rebutjar de pla l'oportunitat de considerar en tota la seva amplitud els fenòmens nacionals; ja sigui els que en termes generals poden ser considerats de caire imperialista, exercits des d'un estat o una estructura política i militar amb voluntat expansionista, o bé els de caire d'alliberament, amb l'objectiu d'aconseguir un estat propi o, si més no, el reconeixement de la capacitat d'autoadministrar-se. En aquest sentit, resulta molt pertinent la següent afirmació del filòsof Xavier Rubert de Ventós posant en qüestió la crítica, per se, respecte un o altre tipus d'identitat (ètnica o nacional,

de gènere, religió...), però pensant especialment en la que ens referim:

Sembla (...) que les nostres necessitats d'identitat i pertinença són tan constitutives del que som com sovint perilloses pels nostres semblants. Si això és així, no té cap mena de sentit criticar o blasmar aquestes tendències –pel mateix preu, podríem criticar la reproducció sexual o la posició bípeda. El que cal, per contra, és aprendre a comptar-hi i, si es pot, a civilitzar-les. (Xavier Rubert de Ventós, *Catalunya: de la identitat a la independència*. Barcelona: 1999, pàg. 35)

El concepte d'identitat

Des de l'antropologia s'afirma que tot individu experimenta la necessitat de pertànyer a un grup bàsic d'identitat. Com afirma Joan Francesc Mira, la posició de l'individu en el món sempre es fa en termes de grup; "sóc x" o "un x": japonès, musulmà, militar, pallarès, fuster... Amb unes característiques compartides que altres persones no tenen. Sempre, en definir-nos d'una o altra manera, marquem límits de pertinença en què quedem inclosos i som distingits. (Joan Francesc Mira, *Crítica de la nació pura*. València: Tres i Quatre, 1984)

Però no hi ha un sol tipus d'identitat, i és més, aquests no han de ser excloents entre si. Podríem fer-ne una classificació en funció de gènere, edat, poder econòmic, aficions, professió, ideologia, pràctiques sexuals, aspecte físic, creences religioses, entre d'altres, que un individu pot experimentar de forma simultània i sent algunes més rellevants que d'altres per a la seva existència. En aquest sentit, les primeres i bàsiques són les derivades de la sexualitat atribuïda a l'individu al néixer a partir dels caràcters genitals, que l'encotillaran dins un gènere específic amb uns condicio-

nants molt marcats, i la que ve donada per la filiació familiar a través del nom i cognoms, que li donarà una primera i decisiva posició social.

La identitat ètnica

L'eminent antropòleg Claudi Esteva Fabregat considera que "una cultura" és constituïda pels comportaments específics d'una comunitat humana en l'espai i el temps. Al seu torn, una ètnia és la consciència històrica de la personalitat cultural que tenen els membres d'una cultura a través de la seva adscripció a una "manera de ser" (Claudi Esteva Fabregat, *Estado, etnicidad y biculturalismo*. Barcelona: Península, 1984, pàg. 5). Per tant, la concepció d'ètnia és aplicable a cadascuna de les cultures definides com

tori propi, la història i costums compartits, etc, però sense que cap d'ells sigui indispensable ni que, sovint, sigui decisiu per distingir com a tal una ètnia respecte una altra. Per això, són més determinants les construccions simbòliques i d'autoreconeixement que els sostenen. Així, la consciència de "ser" i la voluntat de manteniment i projecció com a col·lectivitat, els individus de la qual s'identifiquen entre ells –i identitat que alhora també redefeixen i veuen redefinida per d'altres–, sembla ser allò que marca l'existència efectiva d'una ètnia com a tal. Parlem, per tant, de l'existència d'un imaginari basat en símbols de significat compartit entre els individus d'una col·lectivitat; símbols escollits d'entre la base material existent (llengua, territori...), que exerceixen una funció de diferenciació d'una col·lectivitat respecte les altres.

BIBLIOGRAFIA CONSULTADA

Claudi Esteva Fabregat, *Estado, etnicidad y biculturalismo*. Barcelona: Península, 1984.

Joan Francesc Mira, *Crítica de la nació pura*. València: Tres i Quatre, 1984.

Xavier Rubert de Ventós, *Catalunya: de la identitat a la independència*. Barcelona: 1999.

a tals, sense que, com sovint es diu, aquest fet tingui a veure amb una unitat de raça (concepte abandonat definitivament per la biologia i l'antropologia per a la distinció entre els membres i les col·lectivitats humanes) ni de fenotips (aspecte exterior dels individus), ni tan sols de lligams de parentiu entre els membres d'una ètnia. Tampoc no té a veure amb un o altre tipus de model econòmic, polític o social, sinó amb elements culturals i simbòlics.

Per definir el concepte d'ètnia, trobem, doncs, elements com la llengua, el terri-

Acció contra USO

Presentació de la Campanya: Llitem pel català!

L'assemblea de Maulets de Palma, davant els recents atacs que pateix en Català a la nostra illa, hem decidit impulsar la nova campanya a nivell local LLUITEM PEL CATALÀ amb la intenció de organitzar la resposta del jovent als sectors espanyolistes que s'han

marcat com a objectiu la desaparició de la llengua catalana de Mallorca.

La campanya es podrà seguir a través del bloc lluitempelcatala.blogspot.com, on anirem penjat les darreres notícies,

Colonialisme

El colonialisme espanyol es querella per la xiulada a Mestalla

Un col·lectiu dretà es querella per la xiulada a Mestalla "Good bye Spain" resaven les pancartes al camp de futbol valencià. La fundació Denaes presentà ahir un escrit contra l'Esait i Catalunya Acció per incitar a "ultratjar la nació". Ares/Agències | 26/06/2009 La ultradreta espanyola torna a la càrrega. La Fundació per a la defensa de la nació espanyola (Denaes) va presentar ahir una querrel·la davant l'Audiència Nacional contra els col·lectius independentistes Esait i Catalunya Acció com a presumptes organitzadors de la xiulada a l'himne espanyol durant la disputa de la final de la Copa del Rei de futbol.

El president de la fundació, **Santiago Abascal**, va indicar que el seu objectiu és reivindicar l'himne espanyol com a representació de la "convivència democràtica, el marc de llibertats i l'esdevenir històric" dels espanyols. "Volem donar testimoni del sentiment de milions d'espanyols que es van sentir greument ofesos i ultratjats amb allò que va ocórrer a

Mestalla fa poc més d'un mes". Amb aquestes paraules, Abascal, va arremetre contra Esait -plataforma per aconseguir l'oficialitat d'una selecció d'Euskal Herria- i Catalunya Acció, segons ell, els organitzadors del cop de clàxon al camp de futbol de Mestalla.

bol de Mestalla.

Pel que fa al representant del col·lectiu, aquesta iniciativa no cerca "defensar les essències pàtries ni un drap d'uns colors o una melodia", sinó mostrar que l'himne d'Espanya "representa la convivència democràtica dels espanyols, el marc de llibertats i el nostre esdevenir històric". En tot cas, va aclarir que la querrel·la no va dirigida contra "la massa vociferant" ni contra "persones individuals" que van participar en els xiulets, sinó "contra els instigadors de la protesta". Per altra banda, va apuntar Santiago Esport, com a president de Catalunya Acció, i els representants d'Esait. "Són persones que han declarat que amb dos o tres actes com a aquest a Espanya li queda un telenotícies", va agregar. I quins serien els delictes, segons aquest defensor de les "llibertats"? Ultratge a la "nació espanyola", injúries contra el rei i provocació a l'odi contra part de la població per raó del seu origen "nacional". Els tres delictes sumarien com a màxim cinc anys de presó, ja que el delictes d'ultratge està castigat amb una multa d'entre set i dotze mesos, el d'injúries contra el rei amb entre sis mesos i dos anys, i el d'incitació a l'odi amb penes de presó d'entre un i tres anys. **Els fets.** En el marc de la final de la Copa del Rei, que tingué lloc al camp de Mestalla i que enfrontà el FC Barcelona i l'Atletic de Bilbao, l'Esait i Catalunya Acció van subscriure un manifest reivindicatiu en el qual instaven les dues aficions a xiular i a donar l'esquena als monarques en el moment just que sonà l'himne espanyol, tot per denunciar la seva existència com a símbols totalment al·lèns a ambdós pobles, representants de la repressió i el totalitarisme. "Catalonia is not Spain", "Good Bye Spain" resaven les pancartes.

Res com la llibertat d'expressió...?

Reproduït de www.dbalears.cat

La guerra de les llengües

Continua el merder dins USO per haver convocat la manifestació franquista i antimallorquina

La participació del sindicat USO a la manifestació anticatalanista convocada pel PP va cridar l'atenció i continua essent motiu de polèmica passades les setmanes. Que una organització amb una llarga trajectòria de defensa dels drets dels treballadors es prestà a seguir el joc a l'extrema dreta va provocar un impacte negatiu en molts d'afiliats, fins i tot tenint en compte la deriva del sindicat durant els darrers anys. En aquell moment ja varen sorgir crítiques de les seccions d'Ensenyament i de l'Aeroport.

El malestar intern sembla no superat, com demostra la carta al director adreçada a David Díaz, secretari general d'USO, publicada ahir a Última Hora i signada per Renato Homs Cruz, afiliat al sindicat. Homs expressa la seva més enèrgica protesta per la participació d'USO a la manifestació, recorda la seva trajectòria com a delegat sindical des de 1988 i rebutja la instrumentalització del sindicat a favor d'una determinada opció política.

El delegat remarca que la llengua no té res a veure amb la crisi ni amb l'atur, nega els arguments de la mobilització (que algú estigui discriminat per parlar en castellà) i denuncia les actituds d'algunes persones que menyspreen el català tot i viure i treballar a Mallorca. L'autor de la carta també rebutja la presència de banderes espanyoles preconstitucionals a la mani-

festació i assegura que la presència d'USO a la marxa farà perdre al sindicat les eleccions a la seva empresa, pel rebuig que ha provocat entre molts de treballadors. Per últim, demana al secretari general que reflexioni sobre la situació creada i doni una explicació als afiliats.

Reproduït de www.tribunamallorca.org

La guerra de les llengües

Fracassa la manifestació franquista a favor de la imposició de l'espanyol i contra el català

Ciudadans i UPyD punxen

Només una cinquantena de persones protesten contra la immersió lingüística

Ciudadans i Unión Progreso y Democracia han donat suport a la convocatòria de la Asociación contra la Tolerancia davant del Parlament per a protestar contra la Llei d'Educació de Catalunya, que garanteix la immersió lingüística. L'acte, convocat a dos quarts de quatre de la tarda malgrat que la llei ha esta aprovada al matí, ha aplegat com a molt una cinquantena de persones. El diputat del Grup Mixt, José Domingo, ha preferit estar present que escoltar la intervenció d'Albert Rivera, president de Ciudadans -i la de la resta d'oradors- a la sessió de control del president de la Generalitat. El partit de Rosa Díez ha convocat "a los movimientos educativos, sociales y políticos" davant la cambra catalana a partir de dos quarts de quatre de la tarda. El portaveu

de Ciudadans, Jordi Cañas, també va expressar dilluns passat en l'habitual roda de premsa que donaven suport "al acto convocado delante del Parlament de Catalunya por la Asociación por la Tolerancia". Ciudadans també va sol·licitar "a todos nuestros afiliados y simpatizantes que se sumen a este acto de protesta contra una ley que supondrá la restricción total de la libertad de elección lingüística en las escuelas catalanas, relegando al castellano, lengua oficial también en Cataluña, a una presencia marginal en la escuela pública catalana". El portaveu del partit, Jordi Cañas, també va fer una crida a la participació en l'habitual roda de premsa de dilluns perquè "la Ley de Educación de Cataluña blinda el sistema de inmersión exclusivamente en catalán, evitando que la realidad lingüística de la sociedad, el bilingüismo, se refleje en sus aulas".

tra una ley que supondrá la restricción total de la libertad de elección lingüística en las escuelas catalanas, relegando al castellano, lengua oficial también en Cataluña, a una presencia marginal en la escuela pública catalana". El portaveu del partit, Jordi Cañas, també va fer una crida a la participació en l'habitual roda de premsa de dilluns perquè "la Ley de Educación de Cataluña blinda el sistema de inmersión exclusivamente en catalán, evitando que la realidad lingüística de la sociedad, el bilingüismo, se refleje en sus aulas".

Reproduït de www.e-noticies.cat

Salut

Indústries farmacèutiques: Se les saben totes;

Un relat de Josep Bonnin Segura

Aquest article vol esser una denúncia a la manera que estan emprant per a més d'intentar prendre-nos el pel, intoxicar-nos amb el beneplàcit de molts de governs del món que els, les (big farm=gran multinacionals farmaceutiques controlen i inclusiu segons quines institucions que diuen estar per vetlar la salut dels ciutadans/ciudadanes del món.

Amics i amigues, encetaré l'article amb una notícia que m'ha alegrat abastament. L'oposició per moltes entitats, associacions científiques, socials, feministes i també professionals de la medicina, periodistes, directors d'escoles holístiques, de tot l'estat espanyol, a la proposició de què se li entregui el premi Príncipe de Asturias de Investigación Científica i Técnica del 2009, als centres mèdics que van desenvolupar les vacunes contra el virus del papil·loma humà (VPH), presentada per l'associació contra el càncer de coll d'úter i l'associació per a la prevenció del virus del papil·loma humà.

A més aquesta notícia fou donada el dia 3 passat, a IB3. Em sembla que és la primera vegada que veig una iniciativa d'aquesta magnitud, anunciada a un canal televisiu. Quan veia a les persones que presentaven la campanya. En principi, la campanya contra el laboratori fabricant del "Gardasil", ja que és considerada que s'utilitza el premi com una manera encoberta (o no tant) de màrqueting i promoció de la vacuna, m'ha semblat genial i m'hi sum de tot cor. Inclusiu havia pensat crear el tema al Facebook com una causa perquè les dis-

tintes persones que vulguin s'hi apuntin, com tantes altres n'hi ha.

A la petició de la moratòria d'aplicar l'esmentada vacuna, ja han signat 8856 persones d'àmbits diversos de la cultura, la medicina, i teràpies naturals; la llista tant d'associacions com de particulars és inacabable. Tot un èxit i esper que es vegin els resultats. Mentre escric això, jo ja he procedit a la signatura. Deix aquí l'enllaç per si algú de vosaltres creïu que és necessari signar (<http://www.matriz.net/caps2/declaracion/#firmar>).

Al manifest s'hi pot llegir el que jo fa estona vaig escriure sobre la cèlebre vacuna i a més afirma que el tema del premi Nobel de Medicina als investigadors que l'havien descoberta, el jurat, tenia certes "relacions" amb la indústria farmacèutica. I explica els perquè de demanar una moratòria contra l'aplicació de l'esmentada vacuna. Deixaré l'enllaç del manifest per si qualcú té ganes de llegir-lo i assegurar que val la pena (<http://www.esdiari.com/16338-presentacion-campana-contra-concesion-premio-principe-asturias-promotores-vacuna-contra-virus-papiloma-humano.html>).

Ja és ben hora que no ens deixem prendre el pel i més si encara és a risc de la salut, per omplir els comptes corrents d'aquesta genteta que no té ni un escrúpol i vendria a sa mare si els hi resultàs rendible.

Supós que els que em coneixeu i m'heu anat llegint, sabeu que no puc ni amb les injustícies ni amb la manera d'intentar-nos prendre el pel; m'encén la sang i no dubt gaire en denunciar-ho a través

de les planes.

De tots els muntatges que s'han fet, n'estem vivint un altre de curiós, del que ja n'he parlat d'ell, el de la grip batejada amb una quantitat de noms distints, el primer, porcina, llavors grip nova i per finalitzar grip A. Bé, la informació és que el virus de l'esmentada grip fou creat i manipulat en un laboratori farmacèutic. I l'altre és que una "casualitat", "accident", esclataren cinc tubets, del vuit tubets que portaven el virus de la grip A, que transportaven en tren cap al Centro Nacional de Gripe de Ginebra (Suïssa), un poc abans d'arribar a Friburg, dos dies abans d'esclatar "l'epidèmia". Una puta comèdia i una manipulació per vendre els milions de dosi de la vacuna quan ja la tinguin preparada, amb sospites fonamentades, en que són els propis laboratoris que podrien haver escampat la "pandèmia". ((informació completa al Discovery Salut nº 117 de juny) El missatge de por està servit amb safata i l'Organització Mundial de la Salut, els hi ha donat el seu suport, res estrany si sabem que darrera la institució s'hi troben controlant-la la indústria farmacèutica, com ha denunciat moltes vegades Dsalut.

Baxter internacional fou sorpresa enviant virus de la grip aviar mesclats amb material mèdic de vacunació a distribuïdors de 18 països. Les mostres contaminades arribaren a Alemanya, Àustria, Eslovènia i a la república Txeca, fent que els periòdics del darrer país, es demanassin "si no estaria tractant aquest laboratori de crear una pandèmia. Transcrit i traduït del darrer nombre de la

revista esmentada.

Com d'aquests temes, del tràfic de salut, per cert que s'han publicat dos llibres més sobre el tema: "Traficantes de salud: Cómo nos venden medicamentos peligrosos y juegan con la enfermedad" i "Conspiraciones tóxicas" del periodista Miguel Jara. A tot això val la pena entrar dins la pàgina de l'escriptor. Xerra molt clar. Diu clarament, com s'inventen malalties per crear nous mercats i convertir a ciutadans sans en malalts crònics, arribant el periodista, després de quatre anys d'investigació, que inclusiu és manipulen assaigs clínics per afavorir als laboratoris.

Per acabar, també hi deixaré l'enllaç de la pàgina per qui estigui interessat en pegar-li un guait. Vos asseguro que val la pena (<http://migueljara.wordpress.com/libros/traficantes-de-salud>).

M'ha arribat una altra notícia que vull compartir amb vosaltres. El govern català estudia recórrer la sentència emesa pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que anul·la la totalitat del decret que regula les teràpies naturals Un dels motius és que la tercera part dels ciutadans i ciutadanes catalanes, empren les esmentades teràpies, com ha afirmat la consellera de salut Marina Geli, i a més ha recordat l'obligació de què la Generalitat i el Govern Central ho regulin. Ja era hora.

I per avui acabaré i esper que si creieu que aquesta informació pot esser útil a altres persones, vos agrairia que li passasiu.

Gràcies.

memoriadelesilles.org publica els fulls de servicis i l'historial del nazi José Alemany Vich

<http://www.memoriadelesilles.org/wordpress/wp-content/uploads/2009/04/josealemanyvich1.pdf>

Comandant José Alemany Vich: Un militar al servei del Feixisme. José Alemany Vich. Oficial de la División Azul, mort a Rússia el juliol de 1943, creuant el Riu Ilmen.

Presentació:

La ciutat de Palma de Mallorca, ret actualment homenatge públic a un bon grapat de personatges relacionats amb el bàndol Feixista de la Guerra Civil

Espanyola i amb la dictadura del General Francisco Franco Bahamonde.

Entre ells el carrer dedicat a la memòria de José Alemany Vich Capità d'Artilleria de l'exèrcit Franquista durant la Guerra Civil i posteriorment comandant d'estat major de la 250 División de Infanteria de la Wehrmacht coneguda popularment com la División Azul (D.A.) durant la II Guerra Mundial. No pretén aquest article ser una biografia del Comandant de la D.A José Alemany Vich, és tan sols un breu resum de la seva fulla de serveis

i de la seva col·laboració amb el Feixisme, que és, segons el nostre punt de vista, l'únic mèrit pel que fou, i és encara avui en dia, recordat i honorat amb un carrer a la capital de les Illes Balears, Palma de Mallorca.

Comentar que el resum biogràfic i fotogràfic de José Alemany Vich, ha sigut realitzat amb dades extretes del llibre "Voluntarios Baleares en la División Azul y Legión Azul 1941-1944" de Juan Negreira i d'algunes pàgines d'internet, de les que hem extret dades i fotografies.

Continua a <http://www.memoriadelesilles.org/wordpress/wp-content/uploads/2009/04/josealemanyvich1.pdf>

Per llegir el full de servicis del nazi José Alemany Vich heu de visitar <http://www.memoriadelesilles.org/wordpress/wp-content/uploads/2009/06/full-de-serveis-del-comandant-jose-alemany-vich.pdf>

Full de serveis del Comandant José Alemany Vich: Guerra Civil Espanyola 1936/1939. II Guerra Mundial 1939/1945

Poesia

Dona a la platja

Un relat de Carme Cabús (15-06-2009)

Misteri estès al sol,
enigma de la terra,
suavitat de mugrons
i pell dolça, morena.

Ets voluptuositat,
principi del camí,
terra oferta, carnal,
parra, raïm i vi.

Centre de gravetat,
cançó de l'univers,
cremor i densitat
al teu estiu encès.

Ets per qui es mou el mar
i s'enriolen les ones,
guia del caminant,
sendera de l'aurora.

I pel teu cabell fi
s'hi batrien els pobles,
com per Helena, un dia,
herois desafiaren Troia.

Vaja un ordre que tenim

CLIMENT GARAU I SALVÀ

Diuen que anam avançant
Els polítics que tenim,
Si aquest camí seguim
Sa maldat triomfarà.
Un cas vaig presenciar,
Que me pegà escarrufor,
I ara a continuació
Aquí lo vull explicar.

Per dins carrers de Ciutat,
Devers es Socors se diu,
Anava de pas ben viu
Un home bastant mudat.
Jo li anava retardat,
Uns trenta metres diré
Poca gent dins es carrer,
Hi anava transitant.

Dos joves allà sortiren
A aquell senyor mudat,
Amb ganivet ensenyat
Els euros li exigiren.
Molta de por li ferien,
El pobre se regirà,
Sa cartera los donà,
Però no es conformarien.

Una cadena amagada,
Fermada en el seu braç,
Amb força en el seu cap
A sa víctima colpejava.
En terra se desplomava
Aquell indefens senyor
Atracat a un racó,
El trist fet, jo contemplava.

Cap veí d'aquell carrer
Sortí en seva defensa,
Tothom està molt alerta
Sabent sa feina que ve.
Ses portes jo tancaré
Així estaré tranquil
Fugiré de tot perill,
Es trull a mi no em convé.

Quan en terra va estar,
Aquell senyor acubat,
Degut en es cop al cap,
Que amb força se li pegà.
Anell li varen llevar,
I del seu coll sa cadena,
Li feren aquesta endemesa,
A mi me van indignar.

El pensament me pegà,
D'anar-hi a ajudar-lo
Per fer-li aquest favor,
Compromís me va crear,
No los podia atacar,
Jo anava amb ses mans buides.
I emprant paraules justes,
Mal resultat me durà.

Un dia arribarà,
I no està molt enfora
Sa feina per enlloc se troba,
De fet molt s'estrenyerà.
S'obra prest s'acabarà
Ja no dona rendiment,
La veritat, molta gent,
Necessitada estarà.

si no tens [M]
no tens
tota la tele

[M] TV Mallorca | ara en TDT

tvmallorca.net

Any 1658.

per Ricard Colom

INESTABILITAT AL NORD EUROPEU. MORT DE CROMWELL.

“El rebost”, de Pieter de Hooch, ca. 1658.

7-1-1658: Mor el colonitzador de Connecticut Theophilus Eaton (*1590).

9-1-1658: Naix l'escultor francès Nicolas Coustou.

13-1-1658: Edward Sexby (*1616), soldat purità anglès, dels “Levellers”, oposat al “Protectorat”, qui havia organitzat una conxorxa contra Cromwell, mor a la Torre de Londres on romanía presoner.

1-1658: Comença el segon Protectorat de Lord Cromwell.

30-1-1658: El rei suec Karl amb un exèrcit de 3.500 soldats i 1.500 cavallers marxa cap a Dinamarca a través del glaç.

3-2-1658: Mor Katherine Woodcock, 2ª dona de John Milton.

6-2-1658: El rei Karl i uns 2.000 homes marxen a través del mar glaçat del gran Belt, entre illots danesos.

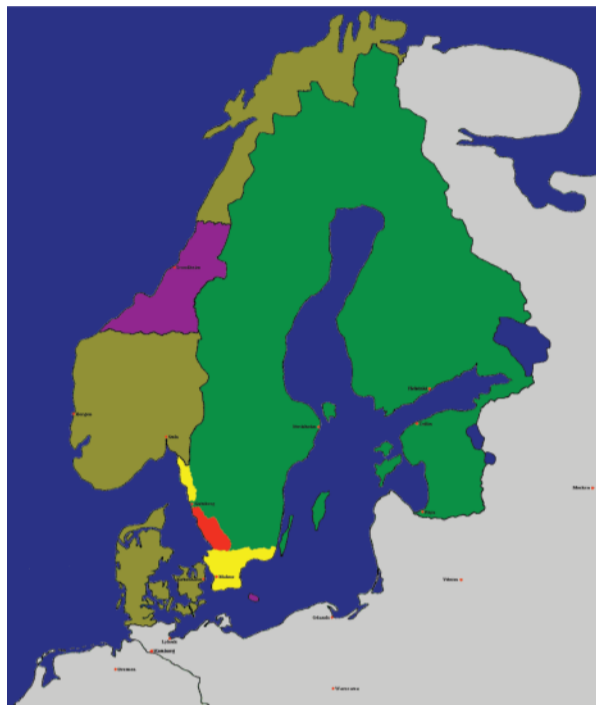
9-2-1658: Primer Tractat de Berlín entre Brandenburg, Àustria i Polònia contra Suècia, que havia con-

querit Varsòvia i Cracòvia el 1655.

12-2-1658: Els suecs atenyen Vordingborg a Sjælland, els defensors danesos són agafats per sorpresa.

18-2-1658: Tractat preliminar de pau sueco-danesa: Tractat de Taastrup.

26-2-1658: Pau de Roskilde: Escània/Skåne, Blekinge, Bohuslän, la ciutat de Malmö, l'illa de Bornholm i la província de Trondheim a la Noruega central passen de Dinamarca a Suècia.

Pau de Roskilde: En **vermell:** Halland, ja ocupada per Suècia per un període de 30 anys (Pau de Brömsebro del 1645), és ara cedida. En **groc:** Escània i el comtat de Bohus, cedits. En **morat o porpra:** les províncies noruegues de Trøndelag i Bornholm, cedides però, després d'una revolta, retornades a Dinamarca (1660).

18-2-1658: Naix l'escriptor francès Charles-Irénéé Castel de Saint-Pierre (†1743).

Ca. Hivern a ca. primavera-1658: El rei Karl aplega les seves forces a Kiel, nord d'Alemanya, per preparar l'atac contra Brandenburg.

5-3-1658: Naix l'explorador francès Antoine de Lamothe Cadillac (†1730).

7-4-1658: Mor l'escriptor humanista, físic i teòleg jesuïta ascètic castellà (de pare tirolès i mare bavaresa) Juan Eusebio Nieremberg y Otin (*1595).

JUAN EUSEBIO NIEREMBERG Y OTIN.

19-4-1658: Naix Johann Wilhelm, elector Palatí (†1716).

22-4-1658: Naix Giuseppe Torelli, compositor italià (†1709).

29-4-1658: Mor John Cleveland (*1613), poeta

monàrquic anglès.

1-5-1658: Publicació d'“Hydriotaphia, Urn Burial” i “The Garden of Cyrus”, de Sir Thomas Browne.

5-1658: Els francesos s'havien ofert des del tractat del 1651 als anglesos per a conquerir plegats Dunquerc als hispànics, i els hispànics als anglesos per a conquerir Calais. Ara, 20.000 homes de l'Exèrcit francès, amb el suport de 6.000 soldats anglesos, assetgen Dunquerc, defensada per 2.200 infants i 800 a cavall comandats pel Marquès de Leyde.

5 a 6-1658: L'Exèrcit hispànic de Flandes, amb uns 15.000 homes marxa a auxiliar Dunquerc.

13-6-1658: L'Exèrcit Habsburg arriba davant les posicions franceses, però cansat, dividit i sense artilleria ni subministraments. A la dreta queden els hispànics i a l'esquerra el cos de guàrdies suïssos comandats per Condé. Tenien també tropes anglo-irlandeses lleials a Charles II, comandades pel germà de l'hereu britànic, el duc de York. Els exploradors francesos informen el vescomte de Turenne, qui deixa alguns homes per continuar el setge i avança cap als hispànics amb 15.000 soldats.

14-6-1658: Batalla les Dunes de Leffrinckoucke. Dura vora 2 hores i els hispànics, comandats per Don Juan José d'Àustria i el príncep de Condé, hi perden gairebé 6.000 homes, amb més de 3.000 presoners, front als 4.300 de l'exèrcit francès, que havia comptat amb el suport de les tropes i de la marina britàniques. Per a alguns historiadors aquesta derrota hispànica, més que la de Rocroi, marca la fi militar de l'Imperi espanyol a Europa.

23-6-1658: Dunquerc és encara hispànica al matí, al migdia cau en mans franceses i al vespre Louis XIV la lliura als anglesos (Charles II la vendrà a Louis XIV el 1662).

1658: **Península Ibèrica:** Felipe IV encara torna a castigar la vila màrtir de Montblanc a hostatjar tropes castellanes amb pagament de les despeses per part dels veïns.

Enllestida a Castelló de la Plana l'ermita de St. Roc de Canet.

Naix el Príncep Fernando Tomás.

El Rei concedeix a Velàzquez l'hàbit de Cavaller i obre el procés per al seu reconeixement social.

Setge portuguès de 4 mesos contra Badajoz: “*O forte está muito forte*”, diuen els portuguesos quan finalment les tropes acudeixen a auxiliar la ciutat.

Europa Occidental: Formació de la Lliga Renana sota protectorat francès.

Lord Protector estava ben informat de la contribució de la comunitat jueva en el desenvolupament econòmic d'Holanda, que havia esdevingut el principal rival comercial d'Anglaterra. A més, Cromwell es mostrava tolerant cap al dret de culte privat per a tots els no puritans evangèlics, el va portar a aprovar el reassentament dels jueus a Anglaterra, 350 anys després de la seva expulsió per part d'Eduard I d'Anglaterra, amb l'esperança que ajudarien a accelerar la recuperació de la nació després de les guerres civils.

El Parlament anglès aprova una llei que prohibeix els catòlicoromans de desplaçar-se més de 5 milles des de llurs cases sense un permís.

Naix el mercader escocès William Paterson, fundador del Banc d'Anglaterra.

Naix Charles Mordaunt, personatge naval britànic, posteriorment nomenat 3r Comte de Peterborough.

Naix el polític jacobita escocès James Hamilton, posteriorment 4t Duc de Hamilton.

Europa Oriental i Nòrdica:

El gran visir otomà Mehmet Köprülü conquereix Transsilvània, aliada dels suecs, per al seu soldà, Mehmet IV.

El rei polonès Jan Kazimierz i el cosac Hetman Lesko Xkura signen un acord pel qual Ucraïna queda sota control polonès.

El rei Karl X pacta una treva amb Rússia, que aprofiten els russos per a invadir el regne lituano-polonès pel nord, tot venent a la Batalla de Werki.

Naix el matemàtic suec Nils Celsius.

“Les filadores” o “La faula d’Aracnè”, de Velázquez.

Àsia: Quan l'emperador mogol Xah Jehan cau malalt, els seus fills lluiten entre ells pel poder. Dara Xukoh derrota el seu germà Xah Xuja a la batalla de Bahadurgarh. Aleshores, Aurangzeb (1618-1707) i el seu germà Murad Bakx (que s'havia autoanomenat emperador des del Gujarat) derroten Dara Xukoh a la batalla de Samugarh.; Dara ha de fugir. A Goindval, Dara s'aplega amb el gurú sikh Har Rai Khi, això farà dels sikhs un objectiu especial d'Aurangzeb durant el seu regnat. El Xah Jehan es recupera de la seva malaltia, descobreix Aurangzeb i aquest empresona al seu pare a la Fortalesa Roja de Delhi, i el succeeix com a emperador mogol.

Des de la seva cel·la de la torre octogonal, el Xah Jehan pot veure el Taj Mahal que havia construït per a la seva esposa favorita. Alguns pretenen que l'empresonament patit pel Xah Jahan va ser respectuós, uns altres afirmen que era un turment. Al mateix temps, el viatger francès François Bernier arriba a Delhi i s'avé amb Aurangzeb.

Zheng Chenggong, a. “*Koxinga*”, lleialista dels Ming obre una campanya contra el domini Qing a la província de Fujian.

Colònies i comerç: Massachusetts estén els seus assentaments al llarg de la costa de Maine. La colònia també foragita tots els quàquers, sota pena de mort; la majoria fugen a Rhode Island o Maryland.

Jaffna cau en mans dels holandesos i així els comerciants portuguesos són finalment foragitats de Ceilan pels neerlandesos.

Religió: James Ussher, arquebisbe d'Armagh, en “*Annals of the Old and New Testament*”, estableix que la creació del món fou a les 9 h. del 23 d'octubre del 4004 a. C.

Peter Stuyvesant, governador de Nieuw Nederland, deté diversos dirigents per albergar quàquers. Emisió d'una proclama fent responsables els quàquers de qualsevol problema. Així mateix, prohibeix el joc de tennis durant hores d'església.

Art: Continua la venda de les possessions de Rembrandt.

Davenant produeix “òperes” al Cockpit Theatre, com ara *The Cruelty of the Spaniards in Peru*.

Naix el pintor francès Claude Audran III.

Naix el pintor japonès Ogata Korin.

Mor el pintor holandès Pieter de Bloot

Mor el teòric musical francès Antoine de Cousu.

Literatura i llibres:

Francesc Fontanella i Garraver La seva abundosa producció de circumstàncies —emblemes o jeroglífics per a celebracions oficials, elogis preliminars de llibres, sentència de les justes poètiques en honor de St. Tomàs el 1658, etc.— demostra que, a la seva època, gaudeix d'una gran consideració com a escriptor.

La seva influència, potser no tan evident com la de Francesc Vicent Garcia, és clara en els autors de la Renaixença: connecta amb el bucolisme dels primers romàntics, com Rubió i Ors i Martí i Cortada.

Nous llibres:

Horologium, de Christiaan Huygens.

Hydriotaphia, Urn Burial, i *The Garden of Cyrus*, de Sir Thomas Browne. “*El jardí de Cir*” és un tractat sobre antics motius artístics.

“*Love's Victory*”, obra de William Chamberlayne.

Molière arriba a París per actuar al Louvre.

Edward Phillips continua la “*Chronicle of the Kings of England from the Time of the Romans' Government unto the Death of King James*” (originàriament de Richard Baker) a partir d'aquest any.

Naix l'actriu anglesa Elizabeth Barry.

Mor el poeta anglès Richard Lovelace.

ca. 1658: Mor Jacinto Alonso Maluenda (*ca. 1597), dramaturg i poeta valencià.

Estiu-1658: Felipe IV, tan pinxo de jove amb els reialmes no-castellans, de nou durament derrotat a Europa, amb les possibilitats militars al límit, ha de demanar la pau a França.

“Dona bevent amb dos homes”, de P. de Hooch, 1658.

7-1658: Karl X Gustav i el seu Consell acorden envair Dinamarca-Noruega per annexar-se-les.

14-7-1658: Naix l'escultor italià Camillo Rusconi.

25-7-1658: Naix Archibald Campbell, 1er Duc d'Argyll, Conseller privat escocès (†1703).

5-8-1658 a 26-5-1660: Segona guerra entre Dinamarca i Suècia. Desafiant un tractat internacional vigent, el rei suec ordena atacar Dinamarca-Noruega.

8-1658: El rei Karl X s'emporta la seva flota de Zeeland, en el seu intent de crear un imperi escandinau dominat per Suècia.

29-8-1658: Mor Elizabeth Cromwell, filla favorita d'Oliver, als 29 anys.

3-9-1658: Mor Oliver Cromwell (*1599) a Whitehall, probablement de malària (segurament l'agafà durant les campanyes a Irlanda), unida a una infecció urinària (“stones”). És l'aniversari de les seves grans victòries

a Dunbar i Worcester. Serà soterrat a l'Abadia de Westminster amb sa filla Elizabeth, en una gran cerimònia segons un elaborat ritual.

9-1658: Richard Cromwell, fill d'Oliver, hereta el títol de “*Lord Protector*” d'Anglaterra, Escòcia i Irlanda, però mancat del prestigi de son pare, és ignorat pels militars perquè mai va ser militar i havia arribat al poder després de la mort dels seus dos germans grans. La noblesa i les capes mitges tampoc no hi simpatitzen. El Parlament es nega a lliurar diners per pagar l'exèrcit o l'armada, i l'ordre públic comença a anar de mal a borràs molt ràpidament.

Ca. Estiu a Tardor-1658: Els suecs són foragitats de Pomerània i Polònia, per les forces de Polònia, Brandenburg i Àustria. Ara també Holanda fa la guerra als imperialistes suecs, tot fent honor al seu tractat del 1649 amb Dinamarca per defensar-la de qualsevol invasió no provocada. Sobretot els holandesos temen un control total de Suècia sobre el comerç al Bàltic.

Els suecs assetgen Copenhagen, mentre els holandesos envien una flota i exèrcit expedicionaris.

22-9-1658: Mor Georg Philipp Harsdorffer (*1607), poeta alemany.

5-10-1658: Naix Maria de Modena (†1718), reina amb James II d'Anglaterra.

10-1658: Els holandesos reforcen la flota danesa, a través de les forces navals sueques, a Öresund (o estret de Sund).

19-10-1658: Naix Adolf Friedrich II de Mecklenburg-Strelitz (†1704).

29-10 (ó 8-11)-1658: Batalla naval de Sund, al nord de Copenhagen. Les forces navals sueques comandades per l'almirall Wrangel (45 vaixells i 1839 canons) guerregen a l'entrada de l'Estret danès contra 35 ó 41 vaixells de guerra holandesos amb 1413 canons, comandats pel Lloctinent-Almirall Jacob van Wassenaer Obdam i el capità Egbert Bartholomeusz Kortenaer. Els 7 vaixells danesos amb uns 280 canons no poden ajudar els seus aliats neerlandesos pels vents contraris. Obdam rep unes instruccions molt complexes de Johan de Witt i li respon d'explicar-li-ho “en tres mots”, rep aquesta resposta. “Salva Copenhagen i colpeja qualsevol que intenti impedir-ho”. Els britànics hi ronden, però finalment no hi intervenen. Els suecs ataquen molt agressivament, però finalment els holandesos obliguen els suecs a alçar el bloqueig de la capital danesa. Moltes pèrdues per les dues parts.

Ca. Tardor a Hivern-1658: Els exèrcit de Polònia i Brandenburg netegen Jutlàndia de forces militars sueques que l'ocupaven. L'exèrcit suec ha quedat atrapat a Landskrona i en part isolat a les illes daneses per la superioritat de les forces dano-holandeses comandades pel Vice-Almirall Michiel de Ruyter.

6-11-1658: Mor Pierre du Ryer (*1606), dramaturg francès.

7-11-1658: S'obren negociacions per a un tractat de pau franco-hispànic, després de 30 anys de guerra.

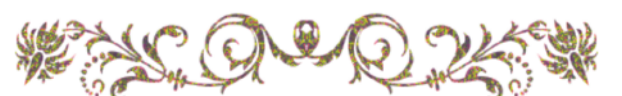
8-11-1658: Mor l'oficial naval holandès Witte Corneliszoon de With.

25-11-1658: Acords preliminars de pau signats a Lyon per Mazzarino i l'ambaixador hispànic, Antonio Pimentel de Prado feia mesos.

6-12-1658: Mor Baltasar Gracián y Morales (*1601), jesuïta i escriptor barroc castellà, representant del conceptisme.

Finals-1658: La ciutat portuguesa d'Elvas pateix setge dels castellans.

1658-1705: Leopold I d'Àustria, arxienemic de Lluís XIV, elegit Emperador del Sacre Imperi Romà.

Cuina

Arròs a banda

4 persones. 55 minuts

Ingredients:

400 g. d'arròs de gra mitjà, 1 quilo de peix: 250 g. de rap, 200 g. de nero, 250 g. d'escòrpora, becada, congre (si es desitja, també s'hi pot posar peix petit). 200 g. de gambes petites, 3 cebes, 1/2 quilo de patates, 3 alls, 4 tomates, pebre vermell, sal, 1,5 dl. d'oli i 1 1/2 l. d'aigua

Picada: 50 g. d'ametlles torrades, 2 llesques de pa, 2 alls, pebre, sal i safrà

Preparació:

1. Escalfeu 0,5 dl. d'oli d'oliva en una olla; fregiu el pa, els alls i les ametlles, piqueu en el morter amb el safrà torrat lleugerament, i afegiu-hi el pebre vermell.
2. En el mateix oli, sofregiu les cebes i les patates senceres, fins que siguin daurades; afegiu-hi l'aigua i agregueu-hi la picada; deixeu-ho coure tapat durant uns vint minuts.
3. Quan les patates i les cebes siguin gairebé cuites, afegiu-hi el peix, ben net; deixeu-ho coure 15 minuts suaument i en l'últim moment poseu-hi les gambes.
4. Escalfeu una mica d'oli en una paella, fregiu els 3 alls i les tomates ratllades, afegiu-hi una cullerada de pebre vermell, i tot seguit el 1 1/2 l. de brou colat de coure el peix. Comproveu el punt de sal.
5. Quan comenci a bullir, tireu-hi l'arròs, ben repartit; que cogui 10 minuts a bon foc i 8 o 10 minuts més lentament.
6. Retireu del foc, deixeu-ho reposar uns minuts i serviu. Ha de quedar més aviat sec.
7. El peix, un cop tretes les espines, es retira i es posa amb les patates i les cebes en una plàtera a part i se serveix amb un allioli clar, en salsa a part. Allioli:
8. En el morter, maçoleu 3 grans d'all fins que quedin ben cremosos, removeu molt bé amb la mà de morter per tal que vagin lligant, afegiu-hi un rajolí d'oli i no deixeu de remoure i picar fins que hagi lligat; pareu esment a posar-hi sal.

Cigrons amb bacallà i romesco

Ingredients:

Cigrons cuits, una mica de bacallà esqueixat, romesco, oli i sal.

Preparació:

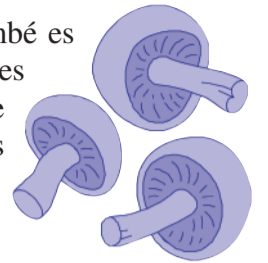
Es remulla el bacallà esqueixat, durant una bona estona. Quan és dessalat, s'escorre i es barreja amb els cigrons.

Es barreja en una tassa el romesco, l'oli i la sal i es remena bé. S'aboca damunt els cigrons i el bacallà i ja es pot servir.

Pollastre amb llagosta (o llamàntol, o llagostins)

Aquest és el mar i muntanya per excel·lència. També es pot fer amb una llonza llaminera de porc, en comptes de pollastre. L'origen del plat és de quan el pollastre (gall jove criat al camp) era caríssim; els pescadors de la Costa Brava l'allargaven amb llagosta (que tenien més a mà). Com canvien les coses, amb el temps!

Ingredients:

Un pollastre de pagès, llagosta (o llamàntol, o llagostins), ceba, tomàquet madur, sal, pebre negre, oli i aigua; per a la picada, pinyons, alls, safrà i un carquinyoli.

Preparació:

Es fa a talls el pollastre, s'adoba amb sal i pebre negre i es posa a fregir, en una cassola amb un raig d'oli i un pessic de sal. Quan sigui ros, s'hi posa la ceba, ben picada, i es deixa fer rossa, també. Llavors es redueix el foc i s'hi tira el tomàquet ratllat, que es deixa coure.

Si es fa amb llagosta o llamàntol, se li talla el cap i es tira el suc que fa a la cassola. Llavors es neteja el budell. Per netejar-lo, se li fica una banya per l'anus, entrant-la per la banda gruixuda, fins que surti per l'altre cap; llavors es fa recular completament i la brutícia sortirà amb la banya. Llavors es trosseja la cua i s'obre el cap pel mig. Es treu, amb una cullereta, el fetge de la llagosta o llamàntol i es fregeix amb un raig d'oli en una paella. Després, es tira al morter. Es posen els trossos a la cassola. Si es fa amb llagostins, s'hi posen i se'ls deixa sofregir una mica.

Després, s'hi tira un bon raig d'aigua i es tapa. S'afegeixen al morter els pinyons, els alls, el safrà i el carquinyoli. Es pica bé, es tira a la cassola, se li dóna una remenada i es deixa coure durant mitja hora. Amb un parell d'hores de reposar n'hi ha prou.

Llobarro al Xerès

Després de ben net, l'adobarem amb suc de llimó i sal, el pintarem amb oli ja fregit i el passarem per damunt de pa ratllat. El torrarem damunt d'unes graelles a foc suau. En una tassetta posarem suc de llimó, oli i vi de Xerès, i amb una cullera ruixarem sovint el peix i el girarem amb molta cura per tal que quedi daurat per ambdues bandes i ben cuit per dins. A l'hora de servir-lo el ruixarem amb mantega de vaca i suc de llimó. Com guarniment podem posar creïlles fregides en forma de palletes, rodanxes d'ou dur, tàperes, endívia o lletuga tallada molt fina.

Porcella al forn

Plat de tota festa i festeta, a Mallorca. Cal que cada mitja porcella faci uns 3 kg.

Ingredients:

Mitja porcella (d'una peça), llimona, alls, julivert, sal, pebre negre i aigua. Per acompanyar, enciam o escarola, i patates.

Preparació:

Es frega la porcella amb suc de llimona i, després, amb una dent d'all. Es posa una cullerada de sal en una tassa grossa, plena d'aigua i es remena fins a dissoldre-la. S'enforna la porcella sobre una graella, a 180°C., amb la pell cara amunt. Mentre va coent, es va mullant periòdicament amb l'aigua salada, per a que no es torri massa de pressa i no quedi cru l'interior; sobretot, les parts més primes (orelles, peus, morro i cua).

Es fregeixen les patates, tallades a daus, rentades i eixugades, i es posen en una plata. Quan la porcella és cuita, s'esquitxen les patates fregides amb una mica de suc de llimona, es salen, s'hi escampa pel damunt una picada d'all i julivert i s'enfornen uns minuts. S'amaneix l'enciam o escarola i es posa en una altra plata. Es serveix tot.

P E T I T S A N U N C I S

AUTOMOBILS

TALLERS TORRENTS. Mecànica, neumàtics, aire condicionat. Adrià Ferran, 29. Ciutat. 971 420 518

EVOLUTION CARS. Tintat de llunes, retolació gràfica, retolació adhesiva, rètols, logos i marques. Homologats per I.T.V. Eusebi Estada, 117 So n'Oliva. Ciutat. 971 750 912

MECÀNIC LLUÍS. Lluís Martí, 99 Ciutat. 971 245 977

AUTOTÈCNICAMENORCA. Cotxes sense carnet marca AIXAMA 8.000 euros. Menorca, 24 Manacor, 971 551 302

TALLER COLAU MOTORS. Manteniment, reparacions, pneumàtics, ITV. Valdívia, 2 Manacor. 971 553 850

MOTOR SPORT. Venta i reparació de motos usades i noves. Joan Miró, 14 Manacor. 638 561 825

GROC AUTOESCOLES. Avda. Jaume III, 25 Santa Maria. C/ des Menestrals, 21 Sineu. Sor Francinaina Cirer, 20 Binissalem. www.autoescoles-groc.com 609 641 816

TALLER LLUC RADO. Reparació general de l'automòbil. Plató, 17 Son Ferriol. 971 426 681

TALLER MECÀNIC MARCÉ. Reparació d'automòbils, revisions ITV, cavi d'olis, aire condicionat, parxes. Asegra, 25 local 7 Can Valero. 971 254 369

TALLERS D'ASIVAL.

Mecànica, electricitat, xapa i pintura. Revisió ITV. D'Asival, 5 Polígon Can Valero. tallersd'asival@telefonica.net 971 759 568

CARROCERIES. Construcció i reparació. Venta i reparació de grues hidràuliques. Ollers, 3 Polígon de Marratxí. 971 604 162

MALLORCALIMPIA. Servei de grua. Reciclatge de tot tipus de vehicles de desfeta, tramitació de baixes i retirada. Valoració màxima en sinistres de menys de 5 anys. mallorcalimpia@hotmail.es 971 101 313

AGENTFIAT. Venta i reparació. Rafel Albertí, 153 Inca. 971 505 979

TALLER FIOL. Manteniment del vehicle. Suspensió, direcció. Frens ITV. Polígon de son Llaut (Santa Maria). Tel. 609 606 497

BORSA IMMOBILIÀRIA

NOUPIS.COM. Lloguer i venda de pisos. Plaça de Sant Jaume, 13 Manacor. 971 555 567

Directament del promotor, se ven pis a Pollença. 607 209 522

IMMOBILIÀRIA MALLORCA. Beate Pregler. Palma, 17 Sant Joan www.pregler-immobilien.de. Tel. 667 078 450

ES VEDRÀ. Assessors immobiliaris. So n'Oliva, 8. Ciutat. 971 753 082 www.esvedrainmobiliaria.com

CONSULTING BALEAR

IMMOBILIARI. Eusebi Estada, 113 A. 971 907 313

ASSESSORIA IMMOBILIÀRIA. Administració de finques, venda i lloguers de vivendes i locals Lepanto, cantonada Provença, 18-1. Manacor 655 810 921

TOMIR. Gestió immobiliària. Plaça Major, 18 Campanet. 971 509 158 www.buscocasa.com.tomir

IMMOBILIÀRIA CALA GAVIOTA. Compra, venda, lloguer i assessorament. Estany, 27 Colònia Sant Jordi. Tel. 971 655 722 www.calagaviota.com

GRAN VIOLBRA. Construccions en general. Venda i lloguer d'immobles. Plaça Mare de Déu, 7 Colònia info@granviobra.com Tel. 971 656 330

IMMOBILIÀRIATOÑIRUIZ. Isaac Peral, 46 Cala Rajada. Tel. 971 56654. A Manacor, Plaça de la Constitució, 1 Tel. 626 031 581. www.tonirui.com

NETEGESNORD. Cases (particulars i arrendaments...) Comunitats de veïns. Oficines i comerços. Finals d'obres. Manteniments. Mòbil 625 434 088 electrocorreu netegenord@hotmail.com Pollença

INFOCASACOLOM.COM. La seva immobiliària a Portocolom.

TERRA VIVA IMMOBILIÀRIA. Lloguer de cases a fora vila amb piscina a Mallorca i a Menorca. Si vols llogar per setmanes visita'ns al www.terra-viva-mallorca.com carrer Major, 36 Alcúdia Tel. 971 546 426

IMMOBILIARIA ARBONA Construccions i promocions immobiliàries. Carrer de la Lluna, 92 Sóller Tel. 629 478 226 inmobiliarbona.com.

IMMOBILIÀRIA MUNAR. Promotora, compra-venta i lloguer d'immobles, terrenys i locals comercials. Finançam la seva compra al 100% www.grupjm.es Duc de Rubí, 5 local, 3 Son Ferriol. 971 427 472

BOTIGUES I MAGATZEMS

EXPERT. Tota classe d'electrodomèstics, aire condicionat. Mare de Déu de Montserrat, 40.

Rafal. 871 948 634. Son Oliva, 3 Tel. 971 498 522

PLANTES I FLORS. Can Pel·liseta. Plaça, 28 Campos. 971 650 317

NORMA CÒMICS. Còmic americà, europeu, independent, llibres d'il·lustracions, disseny gràfic, narrativa fantàstica, posters... Pere d'Alcàntara Penya, 11 Ciutat. 971 919 980

BALESA. Garroves (i també triturades), ametlles i altres fruits secs, pinsos, cereals i farfatges. Productes agrícoles. Carretera d'Alcúdia km. 13'800 Sta. Maria del Camí www.balesa.es 971 621 504

CAN FESOL. Ferreteria, drogueria, pintures, articles de piscina, objectes de regal, parament, joguets. Carrer Bisbe, 1 Santanyi. Tel. 971 653 128

BOTIGA D'INFORMÀTICA UPI. Venta d'ordinadors i reparació a domicili. La Rambla, 44 B Campos. Tel. 971 650 155 jtoniadrover@gmail.com

PCBOX. Informàtica, servei tècnic, internet, jocs. Ronda des Port, 22. Manacor. www.pcbbox.com 971 843 899

BOTIGAMONTANA. Articles de regal, manualitats, bosses fetes de texans, bisuteria dels anys 40 i actual, adobs de bisuteria... Carrer de sa Mar, 69 Tel. 971 631 563 Sóller

NO ÉS PECAT. Botiga eròtica. Avinguda Salvador Joan, 86 baixos. Tel. 971 559 268 Manacor. manacor@noespecado.com

PASTISSERIA FRAU. Pa mallorquí forn de llenya, ensaïmades i pastissos. Sa Lluna, 7. Sóller

LLIBRERIA BOLIC. Educació i vida saludable. Tot tipus de llibres. Gran stock de conte infantil, educació, autoconèixement, teràpies alternatives. També trobaràs objectes de feng shui, de ioga, minerals, oracles i un gran assortiment en encens, ensensors, música per a infants, per meditar, ètnica, dansa del ventre, documentals, pel·lícules... Col·legi, 5 Capdepera. 971 564 434

CIÈNCIES OCULTES

CARTOMÀNCIA. Respostes clares i incertades. Manacor.

666 683 774

ASTROLOGIA, naturologia, tarot, numerologia, vidència, interpretació de somnis, paraciència. Einès Ojeda. Consultes a Manacor, Ciutat i Menorca. 651 072 677

TAROT, DESEMBRUIXAMENTS. Problemes de parella, protecció de males influències, desavenències familiars. Consultes amb hora prèvia. 971 299 719 607 716 683 Francesc

ASTRÒLEG: Eliseu Gallardo. Lectures particulars, classes particulars i grups, cita prèvia. Andrea Doria, 5 a sobreàtic. Ciutat. Gran Via 688-2-2 cantonada Girona de Barcelona. 696 840 643 www.Astroanamnesis.es

TAROT MIQUEL Treballs ocults, embruixaments i desenbruixaments, protecció personal i negocis, expert en unió i tornada de la parella, protecció enemics. La voluntat. 971 293 967 610 213 002

CONSTRUCCIÓ I ELECTRICITAT

CONSTRUCCIONS B&O. Construccions i reformes. Carrer Torrent, 9 s' Arenal. 608 583 305

CALABUCH. Fontaneria, picapedrers, pintura, electricitat, ferreria, cristalleria, alumini i PVC. Llorenç Riber, 2 Ciutat. 871 962 760

XISCOMUNNÉ. Taller de torn i fressa, ajustador, realització de prototips, reparació i construcció de maquinària, fabricació de pinyols i rodes dentades, treballs artístics, elements de decoració. Isidor Antilló, 51 Ciutat. 971 278 822

BCLIMAAire condicionat. Baix des Cos, 25, Manacor. bclima@hotmail.com 971 551 622

CRISTALLERIA DIAMANT. Murals de mirall, instal·lacions comercials, tancament d'alumini, cristall aïllant de seguretat, gravats i bisellats. Bartomeu Calatayut, 5 Son Cladera. 659 682 492

POLIMENTS I VITRIFICATS SASTRE. General Weiler, 29 Inca. 971 503 936

DECOMAR. Envernissats, lacats i pintats. Can Valero, 30

ANUNCIAU-VOS A L'ESTEL

(les empreses 25 cèntims la paraula)

NomDNI.....

CognomsTel.

ATENCIÓ

- Escriviu un sol anunci per cupó
- Usau lletres majúscules
- Escriviu dins el requadre el text

Ompliu aquest cupó i envieu-lo a:

L'ESTEL, Carrer Bellavista, 44. 07240 Sant Joan (Mallorca)

local 13. 629 905 185

PEP MASCARÓ. Reformes d'obra, fontaneria, electricitat, ferro... Can Mete, 6 Pòrtol. 971 797 155

CONSTRUCCIONS Serra-Garau. Garriga, 29 Pòrtol. 695 161 139 - 37

ALUMINIS CONSELL. Persianes mallorquines, metal·listeria en general. Masnou, 11 Consell. 971 622 777

REFORMES EN GENERAL. Fontaneria, electricitat, pintura. Instal·lador autoritzat. Urgències 24 hores. www. By-pass.es, kz 654 036 929

BARCELÓ. Muntatges i reparacions elèctriques. Consultoria laboral i fiscal. Nuno Sanç, 23 Manacor. 637 372 306

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES, antenes satèl·lit, TDT, telefonia, centraletes digitals. TELMANaus Poima, passatge A Local 25 Can Valero 971 760 400

HIPERMADERAS. Portes, finestres, persianes, trespols, llistons, gelosies, tarimes, cuines, pèrgoles ... i més. Fusters, 36 Polígon de Manacor. www.HIPERMADERAS.COM 971 555 182

METALISTERIA Son Peretó. Alumini, persianes, cristalleres, oscilobats, ferro, arrambadors, barreres, ... Son Peretó, 4 Manacor. 971 550 160

CONSTRUCCIONS I REFORMES. Antoni Fernández. Cabana, 47-3-D. Pont D'Inca. 609 844 438

MALLORQUINA DE TOLDOS. Confecció de tendals, cobertura de piscines, motorització i reparacions, tendals de camió. Licorers solar 169-170 nau 33 Polígon de Marratxí. 971 229 714

BANYERES A MIDA. Per un perfecte acabament en la deteriorada, fabricada en vidre acrílic. Fàcil instal·lació sense obres. Licorers, 169-170. Polígon de Marratxí. infi@hotelcanariassl.com. 971 604 284

CARLOS DA MONTE BARRETO. Electricista. Obres, il·luminació, manteniment, instal·lador autoritzat, canvis de tensió, urgències. carlosadamonte@yohoo.com.ar 629981 183

MARGERS. Feim tot tipus de feina amb pedra. A la seca o amb pasta. 666 130 369

INSTAL·LACIONS I MANTENIMENT J. SOLER. Calefacció, aire condicionat, termos, canvis de canonades, pin-

tura, picapedrers, reparacions i obres, electricitat, grup pressió instal·lació i piscines. 617 321 015

ENRAJOLATS I ALICATATS Professionals en construcció. Banyes, cuines, trespols de porcellana etc. 671 446 876 652 187 721

CONSTRUCCIONS M D 2 Cases, xalets, reformes. 971 531 385-635 531 034 971 509 620-615 105 125

XESCMARTI. Paviment continu decoratiu. Paviment impresos, Cantó decoratiu, Enrajolats. Trespols. Sant Joan, 2 Sóller. 646 037 667 xescmarti.com

ECOELÈCTRICA. Electricitat en general. Energia solar. Cobertes fotovoltàiques. Instal·lador autoritzat. Manuel 646 825 308

PINTURES I LACATS. Biel Tugores. Pintura rústica, esponjats, estucats, façanes... Lluc, 180 Inca. 971 515 588

SERVEIS SANITARIS EU MOLL. Instal·lacions sanitàries, calefacció i piscines. Vicenç Buades, 40 Tel 971 865 061

ELÈCTRIQUES MANRESA. Instal·lacions elèctriques, antenes satelit, telefonia mòbil, aire condicionat, venda d'electrodomèstics. Ariel, 12 . Cala d'Or. Tel. 971 657 378

CONSTRUCCIONS TOMEU RIBES. Constructors i margers. Sant Josep, 66 Vilafranca. Tel. 670 027 726

ELECTRO ESPORLES. Instal·lacions elèctriques en general. Jaume I, 6 baix. Esporles. Tel. 971 619 025

BALEAR DE MANTENIMENT I AUTOMATISMES. Automatitzi la porta. Basculant, enrrollable, corredora, batent. Venta, instal·lació i reparació. Contacte: 622 210 069 bma.amm@gmail.com

CONSTRUCCIONS JAUME I ROSSELLÓ. Doctor Fleming, 34 A Mòbil 607 858 666 jaumeirosello@terra.es LLubí

ESTÈTICA I PERRUQUERIA

MIRANDA GYM. Carrer Guasp, 58. Plaça Sant Marino, 6 Coll den Rebassa. 971 267 994

DISSENYADORA DE MODA. Xisca Estremera. Confecció, transformació, aranjaments. Joan Miró, 113A. 971 287 479 xiscaesmas@hotmail.com

DEMAR. Perruqueria i estètica unisex. Manicura, depilació. Aragó, 80. Ciutat. 971 249 689

PROFESSORADE IOGA. Isabelle Ravenstein. Palma, 17 Sant Joan. monpetit@ravenstein.couk. Tel. 618763970

JOANA SEGURA. Depilacions, tractaments corporals i facials, manicura, pedicura, maquillatge. Formentor, 75 Pol·lença. Demana hora al 971 530 058

PERRUQUERIA I ESTÈTICA. Antònia Marín. Campanar, 1 Alaró. Demana hora al 971 518 639

PERRUQUERIA UNIXEX CATI. Carrer Llaneres, 53 Santanyí. 971 653 001

SANDRA MENDEZ: Fotodepilació, fotorejuveniment, fototeràpia antiataques, fototeràpia antiacné. Sant Bartomeu, 114-2-B Consell 696 178 499

ESTÈTICA I MASSATGES MARI. Depilació, manicura, ... Massatges, antirues... i més coses. Carrer Cristòfor Colom, 28. Al costat de Correus. Porto Colom. Tel. 639 013 315

CANA ROSETA. La perruqueria des de l'any 1931. Avinguda Baix des Cos, cantonada Sant Joan. Manacor. Demana hora al 971 550 053

PERRUQUERIA DE SENYORES BARCELÓ. Carrer Ramon Muntaner, 43 Ciutat. Demaneu hora al 971 758 957

PERRUQUERIA DE SENYORES MAKÀ. Botànic Bianor, 19, s'Arenal de Mallorca. Tel. 971 260 756

BELLES FORMES. Depilació laser i normal, massatges, tractaments obesitat, tractament contra les rües, manicura... Pizarro, 13 Manacor. 971 559 533

L'INFINIT D'UN ESTEL. Tractaments corporals, thai massatge, quiromassatge, reflexoteràpia podal, reiki. Baix des Cos, 39 A Manacor. Demana hora. 971 556 113

FUSTERIA I FONTANERIA

FUSTERIA AMENGUAL. Portes, persianes, armaris, porxos i cubertes, embigades, vidriera europea, decorats, cuines... Crèdit Balear, 10 interior nau A i B. Es Viver. 971 471 607

FUSTERIA MIQUEL ÀNGEL. Mobles de cuina, bany, lli-

bries, parquet... Tinent Ferrà Fiol, 6 Ciutat. 971 907 591

NICOLAS CRISTALERO. Decoració, i acristel·lament en general. Metal·listeria en alumini. José Maria Usandizaga, 8 So n'Oliva. 971 209 239

ARAGÓ ANTONELLI. Fontaneria en general. Manteniment. Mateu Enric Lladó, 34-C-4-K Ciutat. 608 636 605-669 475 959

TONI JAUME. Armaris encastats, mobles a mida. Sant Rafel, 41, A Manacor. 971 554 112

S'AIGO NETA. Instal·lacions de fontaneria, calefacció, aire condicionat, tractament d'aigües, energia solar. Plana, 39 Maria de la Salut. 620 410 572

RAFEL PROHENS. Tornejats, enrevoltillats, restauracions, cercol motllura, feines per encàrrec. Arquitecte Gaudí, 6 Manacor. 971 554 285

JOAN DURAN. Restauracions i muntatges, mobles a mida, escales, mobles de cuina, etc. Murillo, 9-B Manacor. 615 672 028

FUSTERIA CAN COLOMET. Sa Rota des Pinar, 7 Maria de la Salut. 971 525 782

FUSTERIA AALSAMORA. Carrer Jesús, 34 Ariany. Tel. 971 830 275

FUSTERIA MONTERO. Mobles a mida i decoració, en fusta o en alumini. Carrer dels Licorers, 26-A. Polígon de Marratxí. 971 605 196

FONTANA. Muntatge i reparació de fontaneria, gas, aire condicionat. 609 676 145

TECNOMETÀLICA. Serral·leria, acer inoxidable, llautó, coure, alumini. Feines per: nàutica, aviació, hostaleria, decoració, etc. Conraders, 37 L-1 Polígon de Marratxí. 971 604 536

MEDICINA

MASSATGES relaxants i terapèutics. Imposició de mans també a domicili. Sant Rafel, 26-A-1 Manacor. 669 448 798

FISIOTERÀPIA. Col. 21. Úrsula Perelló. Carrer Vicenç Buades, 41. Tel. 971 867 003 ursi.perello@gmail.com Port de Pollença

TOP DENTAL PEGUERA. Dr. J. Schmitter. Estètica, implants, ponts... Av. Peguera, 12-A local, 12. Peguera. Tel. 971 685 197 info@zahnarzt-

peguera.com

ANIMA'T. Teràpia i Salut, dolors d'esquena, dolors de les articulacions, amb els aparells d'ANIMA'T ara et pots posar millor i cuidar-te a ca teva fàcil i començar l'alivi a les primeres sessions. Parc, 8 Ciutat. 971 780 301

GABINET D'ACUPUNTURA. Mesoteràpia, massatges, depilació Laser. Alcúdia, 51 Consell. 971 622 579

ESPAITERAPÈUTIC. Doctor Joan Mir, metge de família, màster en sexologia i parella, màster en teràpia de conducta. Estàs satisfet amb la teva relació amb la parella? Pateixes tu o la teva parella qualche trastorn sexual? Pensau separar-vos? Consultau-nos. Font i Monteros, 22-1-A Ciutat www.espaiteapeutic.com 971 919 190

ÒPTICA SANTAPONÇA.. Riu Sil, 10. Santa Ponça. Tel. 971 692 335

MOTONÀUTICA

VERT & VERT. Venta, custòdia, manteniment. Pocomaco, 10 Can Valero. 971 298 158

NÀUTICA ES FORTÍ. Reparació i manteniment d'embarcacions. Sebastiana Clar, 5 Santanyí. 667 426 972

PRODUCTES NATURALS I ECOLÒGICS

ES RACO DE SES FADES. Massatges, filoteràpia, consultes naturopatia, auriculopuntura. Drenatge linfàtic. Promoció: drenatge reflexològic podal (sis sessions 80 euróns. Drenatge linfàtic (deu sessions 150 euróns). Plaça Jaume I, 6 Llorito. 971 524 478

ASHMI-CHELA. Herboristeria, cosmètica natural, productes esotèrics. Gabriel Carbonell, 30 Ciutat de Mallorca. 971 240 335

ROBERT I SEBASTIÀ. Conductes de fibra, aire condicionat. Alber, 3 Son Verí Nou. 606 948 889

FARMANATURA. Herboristeria, dietètica, dietes i consells. Passeig Colom, 34 (al costat de la peixateria) Can Picafort. Tel. 971 850 847

FINCA SON BARRINA. La major botiga de productes ecològics. Dimecres de 9 a 17,

dijous i divendres de 9 a 20. Dissabtes de 9 a 17. Camí son Frontera,, carretera d'Inca a Llubí km 6 www.mallorcaorganics.com 971 504 540

L'ARC NATURA. Productes biològics, herbes medicinals, cosmètica natural, productes per a celiacs. Bernat Vidal i Tomàs, 23 Santanyí. 971 653 001

BOTIGA CAFETERIA. Degustació de productes ecològics. Venda d'hortalisses ecològiques. Activitats medi ambientals. Autovia de Manacor Km. 40 Vilafranca. Tel. 971 560 631

ECOLÒGICA MALLORCA. Productes per el consum responsable. www.ecologica-mallorca.es. Sa Plaça, 6 Sineu. Tel. 971 520 577

CAN BATLIU. Productes ecològics per a l'agricultura i la jardineria. Productes fitosanitaris. Via Portugal, 25 Manacor. Tel. 971 550 519

CAN COLETO. Vins ecològics. Visites concertades. Convent, 10, Petra. Tel. 971 561 544

ECOFORN. Pa i pastisseria ecològica d'espelta elaborada de manera artesanal sense additius ni conservants. Mediterrani, 2 Porto Cristo. Tel. 615 910 992

FOX FIBRA. Cotó orgànic "ecològic", sense tintes ni lleixivet, ni cap altre producte químic o sintètic. Suau, confortable, antial·lèrgic. Venda a l'engròs i a la menuda al carrer Blanquerna, 6 de Ciutat. Tel. 971 200 720

LA CASA NATURAL. Construcció, reformes, ecobioconstrucció, bioclimàtica, aplicació de pintures i vernissos naturals, aïllaments, suro natural per a trespols. Jardineria i agricultura biològiques. Estúdis geobològics. www.lacasa natural.net Tel. 971 140 453

RESTAURACIÓ

SA BOTIGA DE BUFFONS. Teatre Cafè Presentacions, aco miadaments, aniversaris, sopàs

d'empresa, menús especials. Viu el teatre d'una altra manera. Consulta programació a sabotigadebuffons.com Vall d'argent, 29 Ciutat. 660 419 673

ROPIT'S. Bar, restaurant, cerveseria. Plat del dia 4 euróns. Sant Vicenç de Paül, 56 Ciutat. 871 961 645

TARPAS. Tartas & Tapes. Costa i Llobera, 20 baixos. www.tarpas.es 971 465 612

RISTORANTE LA TOSCANA. Pastes, pizzes, peixos, carns... 15 euróns de mitjana a la carta. Avda. Peguera, 71 Peguera. 971 687 959

CAN PEP. Carns i delícies. Guanya temps i comana per internet. www.carniceriacanpep.com Cases des Poble, 7 Sant Marçal. Carrer Major, 115 Pòrtol. 971 797 280

CAN BIEL FELIP. Menú a 8 euróns. Miquel Capllonch, 45 cantonada carretera Sóller. Ciutat. 971 906 831

CONTINENTE LATINO. Menjar sud-americà. Menú a 5 euróns. Cabrera, 11 Manacor. 971 551 729

LA DEHESA DE SANTA MARIA. Especialitat en productes ibèrics. Menú a 10 euróns. Aragó, 34. 971 468 138

ES MOLÍ DE CONSELL. Menú a 6 euróns. General Ricard Ortega, 26 Ciutat. 657 012 921

POLIESPORTIU SINEU. Menú diari a 7 euróns. Cuina casolana i carn torrada a la carta. 971 521 144

SON TOREÓ. Plats típics mallorquins. Cuina de mercat. Solera avalada per tres generacions. Son Torelló, 1 Sineu. 971 520 138

CELLER CAN NOFRE. Menjars per encàrrec a la carta. Enagistes, 3 Manacor. 871 989 110

BINICANELLA. Antic Monestir. Restaurant Rural. Nova direcció: Petra Riera de can Castelar. Arrossos, paleta de me i porcella rostida al forn de llenya. 25 euróns a la carta. Carretera Son Cervera a Capdepera Km. 2. 971 567 270

CAFETERIA CANALLUNA. Plats combinats a 5 euróns. Cana Xisca, 5 local, 4 Pont d'Inca. 971 422 272

CAN LLUÍS. Menú a 6 euróns. Berenars i tapes. València, 37 Manacor. 666 921 823

BAR RESTAURANT VICTÒRIA. Menú diari 8 euróns, dissabte 10, infantil 8. Gremi Forners, 28 Son Castelló 971 432 253

ES CANTÓ DE CAS CONCOS. Menú a 8 euróns, festius a 15, els vespres 14. menú de sopars d'empresa. Menjà per endur-se'n. Cas Concos des Cavaller. 971 839 548

CANLLERO. Menú diari 8'50. Paelles i porcella rostida per encàrrec. Dissabtes "Cocido madrileño". A partir de les 18'00 Canya i tapa 1'00 euró. Carretera de Manacor, 359 Son Ferriol. 610 679 643

AVANTE. Menú a 7'50. Carrer mestre Chapi, 26 al costat de l'església. El Viver. 971 473 687

HOSTAL RESTAURANT CAFÈ-HPC. Menjar per endur-se'n, amb 20% de descompte durant tot l'any. Cristòfol Colom, 5 Porto Colom. 971 825 323

AGROTURISME CAS SANT. Habitació doble amb berenar, 184 euróns. www.cas-sant.com 971 630 298

ESCOLA D'ALIMENTACIÓ NATURAL. Cursos de cuina energètica bàsica, cuina energètica avançada, cuina medicinal. Rosa Tugores www.llamaviva.com 971 757 617

SES XARXES. Dies feiners menú a 7 euróns. Menjar per endur-se'n. Dissabtes i diumenges xocolata amb xurros. 971 810 402

INTENSIU. Berenars i tapes. Especialitat en anguiles. Divendres i dissabtes concert alternatiu. Carrer de les Germanies s/n Muro. Reservau al 971 860 646

ES CELLER. Carrer de l'hospital, 46 Petra. Menú a 8 euróns. A la carta 12 euróns de mitjana. Sopars d'empresa. 971 561 056

LIZARRAN.. Tavernes selectes. Menú a 8 euróns. A la carta i tapes. Fra Juníper Serra, 14 Manacor. 871 989 220

MOTIVITY GLOBAL. Hostesses, models, personal per a esdeveniments... Vicenç Joan Rosselló, 59 Ciutat. 971 455 785

RESTAURANT CAN'ARABÍ. A la carta 30 euróns de mitjana.

Noces, comunions, banquets d'empreses... Camí de Belveure, K. 1'20 Binissalem. 971 512 211

RESTAURANT LATAKIA. Menú vegetarià. Especialitat Cuina sirio libanesa. Falafet, Hummus, Tabalé. Carrer Torrent, 5 Ciutat. 971 457 302 608 054 943

RESTAURANT ATÍPIC. Menú diari 12'90. Paella els diumenges i per endur-se'n. Gran assortiment de vins. Joan d'Àustria, 12. Badia Gran. 971 785 322

BAR TONI COTXER. Especialitat en tapes variades. Plaça Major, 19 Sa Pobla. 971 540005

RESTAURANT ES CRUCE. Menú a 8 euróns. Carr. Cala Bona. Costa dels Pins. Reservau al 971 840 382

SANT JORDI. Bar Restaurant. Menú a 7'50. Formentor, 73. Pollença. 971 531 536

CASAPAGESA. Vine a gaudir d'un bon berenar, un millor dinar i un insuperable sopar. C/ de la Rectoria, 1 Sóller. 971 638 087

RESTAURANT SA RESIDÈNCIA. Bufet a 9'50. Noces, batejos, comunions. Dissabtes vespres bufet i ball de saló. Ctra. Cala Figuera s/n. Tel. 971 653 560 Santanyí

RESTAURANT SA COMUNA. Menú i 7 euróns, a la carta 12 euróns de mitjana. Piscina i solàrium. Banquets de batejos i comunions. Tel. 971 524 697

RESTAURANT CAN PEP SERRA. Gabriel Roca, 87. Colònia de Sant Jordi. A la carta 30 euróns de mitjana. Barca pròpia. Reservau al 971 655 399

RESTAURANT PARISIEN. Menú a 8 euróns. Servei a la carta. Ciutat, 18 Artà. Tel. 971 835 440

BODEGA CAN PANXO. Menjars casolans. A la carta 15 de mitjana. Verge del Carme, 4 Port de Pollença. Tel. 971 866 356

RESTAURANT CAN FERRÀ. A la carta 12 de mitjana. Carrer de Sant Pere, 3 Port de Pollença. Electrocorreu info@canferra.com Tel. 971 867 006

RESTAURANT L'AUP. Cuina de mercat i de graella. Ctra. Pollença (creuer Cala St. Vicenç). Tel. 971 532 606

RESTAURANT CAS'HEREU. Menú del dia a 8. Festius a 15. Vespres a la carta: amanides, pa amb olis, carn i peix a la planxa. Pere Estruch, 1 Binissalem. Tel. 971 886 873

BAR KIKE. Plat del dia 5 més la beguda. Gremi Boters, 5 Son Castelló. Reservau taula al 971 432 028

LES DELÍCIES. Restaurant - pizzeria - barbacoa. Carns a la brasa i peix fresc. Carretera d'Alcúdia a la frontera de la Platja de Muro. Tel. 971 890 273

CAFETERIA BON VI. Plat del dia, 8 euróns beguda inclosa. Plats combinats, tapes, entrepans. Santa Maria del Camí, 3 Port de Sóller. Reservau al 971 632 057

RESTAURANT CAN MIQUEL. Avinguda de les Dàlies, 31 (davant l'Església) Palmanyola. Reservau al 971 617 727

RESTAURANT CAN JERONI. Menú a 7. Els caps de setmana al vespre a la carta. Carrer de Mossèn Alcover, 11. Son Carrió

CELLER LA PARRA. Cuina típica mallorquina. Paella vegetal, porcella, paella mixta, tumbet... Joan XIII, 84 vora la benzineria. Port de Pollença. Reservau al 971 865 041

MENJARS PREPARATS CANA TERE. Menjars a la mallorquina per endur-se'n. Cada 5 pollastres, un de regal. Avinguda Amèrica, 4, S'Arenal, al costat de la benzineria. Tel. 971 266 745

ES RECÓ DEN BLAI. Menú a 8'25, cafè inclòs. Joan Carles I, 62 de Muro. Reservau al 971 861 050

RESTAURANT MODESTO. Carn a la brasa. Postres casolans. Carrer Torrent de can Botana. Cala Sant Vicenç. Reservau al 626 085 554 971 531 463

RESTAURANT CAS BEATO. Menús a 12, festius a 20. Servei a la carta. Carrer Tanqueta, 1 Randa. Reservau al 971 120 300

RESTAURANT CAS TEULER. Carretera d'Inca a Selva km. 3. Reservau taula al 971 515 777

BAR BARA. Berenars, menú a 6, carta. Ctra. Manacor, km 4'8 Reservau al 971 427 780 Son Ferriol

RESTAURANT CAN TITO. Peix i marisc fresc. Cuina mallorquina. Passeig del Born des Molinar, 2 Reservau al 971 271 016 cantito2001@terra.es

CAFETERIA CLUB NAUTIC CALAGAMBA. Menú Del dia a 8. Tapes variades, paelles i fideuades. Menjars per encàrrec. Passeig Cala Gamba s/n. Tel.

971 262 372

RESTAURANT ES CRUCE. Cuina mallorquina a la carta: porcella, rap a la marinera, car-gols, me i picada. Gran varietat de plats per endur-se'n. Carretera Ciutat a Manacor km.41 Vilafranca. Reservau al 971 560 073

CELLER RESTAURANT SA TRAVESSA. Cuina mallorquina. L'amo és el cuiner. Menú a 9'50. Carrer Murta, 16 Inca. Reservau al 971 500 049

SERVEIS PROFESSIONALS

TOT EN SERVEI DOMÈSTIC. Atenció a persones majors i servei domèstic. www.centrodeseleccion.com 971 754 916

imatges
botiga de fotografia

Joan Servera
RETRATISTA
655 917 709

C/ Pere Riera, 1
Fax 871 988 145
07500 Manacor - Mallorca
foto@fotoimatges.com
www.fotoimatges.com

ADMINISTRACIONS ANDRATX. Menéndez Pelayo, 18 A Andratx 971 236 101

DOMESTIC SERVEI MALLORCA. Internes, externes, matrimonis, caps de setmana, cuiners, tenir cura d'ancians, assistència hospitals. Carne, 3-A Ciutat. 971 723 988

MIQUELRIERA. Fabricació de maquinària agrícola. Homologació i matriculació de remolcs. Toros homologats. Ctra. De Felanitx (antiga farinera) Vilafranca. 971 560 314

DESIMPER. Productes de neteja. Ollers, 109 local, 4 Polígon de Marratxí. 607 938 491

MUDANCES MEDITERRANÍ. Cada setmana a Alemanya, Suïssa, Mallorca, Eivissa, Menorca, Costa Blanca. www.mudanzas-mediterraneo.com 971 434 155

FILATÈLIA. Vols una valoració dels teus segells... T'interessa comprar o vendre? Vols colleccionar i no saps la millor manera de fer-ho? Posa't en contacte amb el Grup Filatèlic Gent Cardessana. Clavells, 5 07530 Sant Llorenç. 971 569 377

AUTOESCOLA Lluís Ferrer. Llicència de ciclomotor, permís C (de Camió), Cursos BIP (taxi, ambulància, policia...) Major, 27 Sant Llorenç www.autoescolluisferrer.com. 971 838 406

MARTA MIMO & TOMEU REINÈS. Complements de sac i roba. Antoni Maura, 4 Sóller. 661 021 075

CLUB GIMNÀSTIC. S'Arenal Platja de Palma. Camí de ca na Gabriela. Dilluns i dimarts gimnàstica rítmica. 971 120 089

CLINICA VETERINÀRIA SINEU. Dilluns, dimecres, divendres i dissabtes d'11 a 13 hores. De dilluns a divendres de 16'30 a 20'00. Carrer des Menestrals, 20. 971 520 349 veterinary@cvsineu.com

FORCAT Neteges forestals, poda de pins i de palmeres. 637 792 192

ESCOLADE VOLES CRUCE. Baptisme de vol. 10 minuts amb pilot 20 euros. Carretera de Manacor km. 42. Tel. 629 392 776

ASSESSORIA PORTO Colom. Assessorament fiscal, contable, laboral. Carrer Cristòfor Colom, 38 Porto Colom. Tel. 971 826 181 aeportocolom@telefonica.net

RENTADURIA TINTORERIA JOAN. Cortines, cobertors, catifes, nòrdics... Passeig Colom, 55 Can Picafort. Tel. 971 850 037

LLEÓ VERD. Floristeria, perruqueria canina, animallets. Carrer d'Avall, 12 Sineu. Tel. 971 520 789

MAPFRE. Tota classe d'asse-

**Necessitam comercials,
reporters/es...**

Bones comissions

971 858 580

estel@premsaforana.cat

gurances. Ronda de l'Estació, cantonada Bons Aires. Sineu Tel. 971 520 870 perels@mapfre.com

FUTUR CLIMA. Venda i reparació d'aire condicionat. Maquinària d'hostaleria i alimentació. Mòbil 678 547 937 s'Illot.

INTERNET I SISTEMES POLLENTIA. La Gola, 11 baixos. Port de Pollença. 971 867 796 info@nchinformatica.com

PUBLICITAT ÀNCORA. Brodats, serigrafia, reclams publicitaris. Margalida Monlau, 48 Son Ferriol. Mòbil 661 711 656

FUTURQUIMIA. Fabricam desinfectants per a piscines, per rentar roba de l'hostaleria, per a rentar vaixelles... Carrer Asipo, nau, 2 Tel. 971 759 259 Can Valero

BALL DE SALÓ SOCIAL STYL. Piano Bar. Donam classes de ball. Els caps de setmana ball per tothom. Carrer de Manacor, 2 Campos. Mòbil 661 565 119

PARQUET I ARMARIS MIQUEL COLINA. Parquet, armaris, tarimes, portes, cuines... Marbella, 15 local, 3 can Pastilla. Tel. 971 263 657

CAS FERRER-ARTESANIA EN FERRO. Serralleria, forja artística, metal·listeria, reparació de molins. Carrer Blatera, 2 Son Ferriol. 971 429 579

U.K. IMPORTS. Distribuim cerveses britàniques. Guinnes, Heiniker, Tetley, Cruz Campo... La Creu, 21 Llubí. Tel. 971 522 280

PERFORACIONS AIGÜES MALLORCA. Sondejos d'aigua garantida. Tel 620 632 714

RESIDENCIA GENT GRAN CALA ESTÀNCIA. Miquel

Massutí, 22. Can Pastilla

PISCINES SÓLLER. Construcció de piscines i aljubs. Camí de sa Figuera, 27 Sóller. Tel. 656 951 382

RESIDENCIA GALES. Per a tercera edat. Vàlids i assistits. Possibilitat de subvencions. Assistència mèdica, fisioterapèutica, rehabilitació. Miquel Rosselló alemany, 17 Ciutat. Tel. 971 401 776

METALISTERIA MARTINEZ. Treballam el ferro. L'acer i l'alumini. Gremi Tintorers, 16 Son Castelló. Tel. 971 430 156

L'ESTEL

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Adreça

C.P. Població

C.I.F. Tel

M'interessa una subscripció

C/c o llibreta núm.

Codi Entitat	Codi Agència	D.C.	Número de Compte

Se subscriu **L'ESTEL** per un any prorrogable si no hi ha ordre en contra i per un import de 40 € anuals

Signatura:

**Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Carrer Bellavista, 44
07240 Sant Joan (Mallorca)**

F & G Vintage

Botiga de Moda

Roba o complements de segona ma

Vestits de comunió 100 e.

Vestits de boda 200 e.

Vestits de festa...

C/ Miquel Capllonch, 32 Ciutat

Tel. 971 761 609

La justícia a Catalunya:

EN CATALÀ

PLATA FORMA PER LA LENGUA